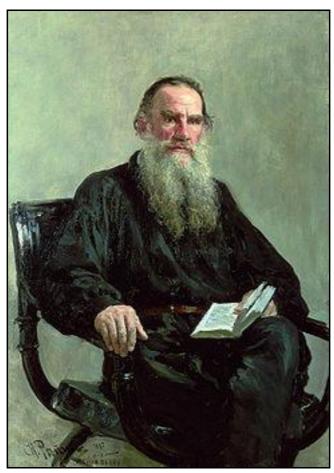
شەيتان

ليۆ تۆلستۆي

ليۆ تۆلستۆي

شەيتان

كورته رۆمان

وەرگێڕانى ئەمىن گەردىگلانى

خانهی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

- **شەيتان** اكورتە رۆمان
 - نووسىينى: ليۆ تۆلستۆى
- وهرگێرانی: ئەمىن گەردىگلانى
- نهخشه سازى ناوهوه: گۆران جهمال رواندزى
 - **بەرگ:** رێمان
 - پيتچنين: م. شاسهنهم
 - نرخ: ۳۰۰۰ دینار
 - چاپی یهکهم ۲۰۱۶
 - تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
 - چاپخانهی موکریانی (ههولیّر)
- بەرپوەبەرايەتى گشتى كتيبخانەي گشتىيەكان ژمارەي سپاردنى (٢٦٣) سالىي ٢٠١٤ي پينى دراوه.

زنجیرهی کتیب (۸۲۱)

ههموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پاریزراوه

مالْپەر: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

که وایه به ئیوه ده لیم هه رکه س به چاوی هه وه س له ژنیک بروانی، هه رئه و کاته زیناحی له گه ل کردووه.

کهوایه ئهگهر چاوی راستت هه لتخلیسکینی، دهریهینه و تووری هه لنده، چونکه وا چاکه ئه ندامیکی له شت له نیو به ری نه که هه موو جه سته ت له ئاوری دو زه خدا بسووتی.

ئهگەر دەستى راسىتت ھەلتخلىسىكىنى، بىپەرىنە و توورى ھەلدە، چونكە وات بە قازانجە ئەندامىكى لەشىت لە نىو بەرى، نەك ھەموو جەستەت بكەويتە دۆزخەوە.

ئینجیلی مهتی، بهشی پینجهم، ئایهته کانی بیست و ههشت و بیست و نق و سی.

يەك

¹⁻ Yevgueni Irtenyev Ivanovich

دەمایەوە. بەلام خۆى بە كاروبارى مەزرا و كشتوكاللەوە مانىدوو نەدەكرد و ھەمووى بە گزیرەكەى سىپاردبوو. گزیرەكەى ئەگەرچى زۆر جینى متمانەى بوو، بەلام نانى كەوتبووە رۆنەوە و بە كەیفى دلى خۆى كیسنەى بۆ ھەلدووریبوو، ھەلسنوور و داسنوورەكەشى تەنیا بۆ بیتاقەتى و خۆخافلاندن بوو.

ملکومالهکهی بهش یکهن بویان دورکهوت که ههستانهوویان له ژیر سارى قەرز مەحالە، سۆپە برېكارەكەسان يىشسىبارى يېكسردن كە چاویوشی له میرات و بهشهمال بکهن و بهو ملکه رازی بن که له دايهگەورەپانەۋە ينيان گەيشىتبوۋ، نرخەكەشى سەدھەزار رۆبل بوۋ. به لام خاو منملکنے که دراوستی ملےکه که ی نهوان بوو پهکیے لهو كەسانە بوق كە ئىرتنىڭ يىلى قەرزدار بوق ق چەنىد سىقتەي بە دەستەرە بور، بۆپە بۆ وەرگرتنى قەرزەكەي ھاتبور بۆ يترزىزرگ و لەسلەر ئەق باۋەرەش بوق كە ئەق دۇق بىرايە سلەرەراي ئەق ھەملوق قەرزەى لە يىياندايە، دەتسوانن بە فرۆشستنى بەشسىك لەو ملكە کاروبارهکهیان بخهنه سهر راستهری و ملک و زهویوزاریکی باشىشىيان بى دەمىنىتەرە. دەپانتوانى تەنبا دارسىتانەكە و چەند يەلە زەوپىي بەيار بفرۆشىن و ملكىي سىەرەكىي سىمىۆنۆۋسىكايا كە زۆر زهویـوزاریکی پـر پیـت و بهنـرخ بـوو و له چـوارههزار دیسـیاتین گۆشىتەزەوى و كارخانەيەكى قەنىد و دووھەزار دىسىياتىن لەوەرگە ينكهاتبوو، بهيلنهوه بع خويان؛ بهو شهرتهي كاري ييراگهيشتن و رەنيوھينانى لە ئەسىتۆى خۆيان بى و لە سەر ملكەكە دانىشىن، بە تهگبیرورا کاری له سهر بکهن و به دار و بهردیدا نهدهن.

یوّقگینی سه ر له بههار سه ریّکی له ملّکه که ی دا (باوکی له چلهی پورژوودا مردبوو) بارودوّخ و کاروباره کهی لیّکدایه و و بریاری دا واز له کاری دهولّه تی بینی له گهلّ دایکی بگه رینه وه سه ر ملّکه که و له گوند نیشته جی بن و خوّی کاروباری ملّک و مهزراکه ی له نه ستو بگری و بیپاریزی، له گهلّ براکه شی که نیّوانیکی خوشیان نه بوو، به لیننی دا سالّی چوارهه زار روّبلّ یان یه کجی هه شیتاهه زار روّبلّی بداتی و ئاندری ئیتر هه قی به سه ر ملّک و ماله که وه مهینی.

ئه و کاره ی کرد و لهگه ل دایکی هاتن له سه ر ملکه که و له باله خانه ی گهوره ی ئاغاییدا نیشته چی بوون و به و په پی توانا و لیهاتووییه وه دهستی کرد به پیراگهیشتن و به ریوه هینانی ملک و مهزراکه ی.

وا باوه ده لمین پیران کونه پهرست ولاوان نویخوازن. به لام ئهم بوچوونه راست نییه. له زور لایه نه وه لاوان کونه خوازترن، ئهوان دهیانهه وی بژین و نازانن به چشیوه یه ده ده ده و ناتوانن باشترین شیوه ی ژیان بدوزنه و و ناچار ریگایه کده گرنه به رکه پیشینیان بویان کیشاون.

ئیستا یــق قگینیش که و تبــوه ئه و بــارود ق خه وه. کاتیک له ســه ملّـکه که ی نیشــته جی بــوه، خه ون و ئامــانجی ئه وه بــوه که پیگــایه ک بیگــریته به روه ک بــاوکی نهبــی که زوّر پیــاویکی که مــته رخه م و دهســتبلاو بــوه، به لُکـوو پیوشــوینی بـاوه گه وره ی پهچــاو بکـات. ئه و ئیســتا له هه مــوو کاروباره کـانی بـاخ و مــال و مهزرا و به پیوه هینــانی ملکه که یـدا، ویــپرای پهچــاو کردنی بـارود ق خی ســه رده م، هـه ولّـی ده دا پوحی زهمانی باوه گه وره ی زیندو و بکاته وه و بناغه ی ژیانیکی به رز و ســاماندارانه دابریّـری و له گه ل ئه وه دا کاروباره کـانی به ریّکوییکی

به پیوه ده با و ئاگای له مال و سامانه که یه تی، پیاو یکی سایه چه ور و ده ستود للبازیش بی، تاکوو ژیانیکی خوش و ئاسووده بو خوی و ده روبه رییه کانی دابین بکات و هه مووان لیّی پازی بن. به لام داپشتنی بناغه ی ژیانیکی ئه و تو پیویستی به ئه رک و ماندو و بوونی زوّر هه بوو. ده بوو خاوه ن قه رز و بانکه کان پازی بکات و زهوی بفروشی هه بوو. ده بوو خاوه ن قه رزه کان و هدوا بخات و کاری کات ده ستی لی و کاتی پیدانه و می قه رزه کان و هدوا بخات و کاری کات ده ستی لی پاگرن. ده بو و پاره یه کی زوّری به ده سته وه بی و کریکار و خزمه تکار بگری تاکو و بت و این ملکیک گه و ره ی و می سمیونو قسلیا به چواره هزار دیسیاتین زهوی و کارخانه یه کی قه نده و پر پینی به بیجاره ده دا و کریکاری ده گرت هه ربوی هی به ئیجاره ده دا و کریکاری ده گرت تاکو و مال و ملکه که ی له بارود ق خیک دو ه که و ه ک ملکیکی خوش و ئاوه دان بنوینی.

کاروبارهکان زور بوون به لام وزه و هیزی فکری و جهسته یی یو قگینیش کهم نهبوو. تهمه نی بیست و شه ش سال بوو. لاویکی بالا مامناوه ندی و توندوتول بوو، قه لافه ت و ماسولکه ی له شی به مامناوه ندی و توندوتول بوو، قه لافه ت و ماسولکه ی له شی و ومرزش به هیز بووبوون، لاویکی خوینگه رم و رووخوش بوو، دهموچاوی سوور و ددانی سپی و لیوی ته پ و سوور، تووکی سه ری پ نهبوو، به لام زور نه رم و لوول بوو. ته نیا عهیبیکی که له رواله تیدا و مهبه رچاو ده که و تاکویری بوو که ناچاری ده کرد چاویلکه له چاو بکات، به جوریک که ههمیشه چاویلکه ی پینسی له چاو ده کرد و شوینی له سه ر لووته قه له نگییه کهی دانابوو. نه وه پواله تی، به لام له بار پوحییه وه هه تا زیاترت بناسیبایه و لینی نزیک بوایه ی زیاترت خوشده و یست و دوست و پوره و گیانی له گه لمی بوو. به لام ئیستا دوای مه رگی میرده که ی نه ک

ژیانی لهبهر ئه و ده ویست، به لکو و هه مو و خوشی و ئاوات و خه و نه دنیای له چاوی ئه ودا ده دی. خوشه ویستی یو قگینی و منه بی ته نیا له دلی دایکیدا بی، به لکو و هاو پیانی قوتابخانه ی دواناوه ندی و زانکوش خوشیانده ویست و پیزیکی زوریان بو داده نا. و هها چووبووه دلی خه لکه وه سویندیان به سه ری ده خوارد و جیگای باوه پ و متمانه ی خه لکی بوو. هه رقسه یه کی بکردایه بروایان پیده کرد و هیچ که س نه بو و لیی به گومان بی و به پیاویکی فیلبازی بزانی یان پینی و ابی ئه و رو خساره کراوه و شه ریفه و به تایبه ته چاو و دله پاکه که ی پیزه یک گه رد و غه دری ناپاکیی تیدابی.

لهسهریهک سهرتاپای لهشی له ههموو کاریکیدا یارمهتیدهری بیوون. خاوهن قهرزید که لهگهل هیچ کهس نهدهسازا و بو وهرگرتنهوهی روّژیک له سهر هیچ کهس رانهدهوهستا، له لای ئهو وهک میو و روّنی لی دههات و ههرچی یوٚقگینی بیگوتبایه قهبوولی دهکرد. بهریوهبهری نووسینگهکهی، یان کویخا و گزیرهکان، یان رهعیهتهکانی که لهوانه بوو فیل و دزیوفزی له تاغایه کی تر بکهن و له کارهکانیاندا خو بگنخینن و زیانی پی بگهیهنن، له لای ئهو به دل و به گیان تیوهدهچوون و بو خرمهت کردن و بهریوهبردنی کارهکانی ریزهیه که دریخییان نهده کرد. چونکه ئهوانیش بویان دهرکهوتبوو ئهو باغا رووخوش و میهرهبان و دروستکاره لیلی له کاریدا نییه و دلسوزی خهاکه و چکولهترین زولمیان لی ناکا.

کۆتایی مانگی مهی بوو. یۆقگینی توانیبووی دوای زهحمهتیکی زور ئهو زهوییه بهیاره وهرگریتهوه که له بارمتهدا داینابوو و بیفروشی به بازرگانیک و بریکیش قهرز لهو بارزگانه وهرگری تاکوو پیداویستییهکانی کاروباری ملک و گوندهکهی پی دابین بکات. لهوانه

گای جووتی و ئەسىپ و عارەبانە و لەوانەش گرینگتر باللەخانەيەكى گەورە و پرشىكۆ لە مەزرايەكىدا ساز بكات كە زۆر پيويسىت بوو. كارەكان ھەموو جيبەجى كران، داريان ھينا، دارتاشەكان دەسىتبەكار بوون و ھەشىتا داشىقەيان پەيىن دەردا. لەگەل ئەوەشىدا داھاتووى ملكەكە بە تالە موويەك بەند بوو. هاه كات لهگه ل ئه و كنشه و گرفتانه مهسه له يكي تر هاته ينشي و ئەگەرچىي گرېنگاپەتىيەكى ئەرتىزى نەسور، بەلام لەر كاتەدا زۆرى ئازار دەدا. ئەق كورىكى لاق بوق ق ھەتا ئەق كاتە ۋەك زۆربەي هەرزەكارانى تەندروست و رەبەن جحيلابەتىي كردبوو. بانى لەگەل ههموو جوّره ژنیک پیوهندی و کهینوبهینی بووبوو. لاویکی ههرزه و تەركەدنىاش نەسىق. لە لاي خىقى واي دانابوق ئەم لارى سوون ق رابواردنانه بق تهندروستی و هاوسهنگی و ئازایی بیر و خهیالی ينوست بوق، بزيه خوى تنوه دهگلاند. له تهمهنى شازده سالنيهوه ئهو رنگایهی گرتیووه بهر و ههتا ئهو روژه ههمیوو شیتیک به خیر و خۆشى گوزەرابوو، يانى تووشى زيدەرۆپى نەبووبوو و لە عەياشىيدا ئاوى له ئاوەرق دەرنەكردىيو، لەق ماۋەيەدا قەت دلى نەكەوتپوۋە داوی ژننیک و قهتیش نهخوش نهکهوتیوو. سیهرهتا له پترزیورگ لهگهڵ ژنتکے بهرگدروو کهینوبهینی ساز کردبوو، به لام ئهو ژنه بوويوه خرايكار، ئەوپش واي به باش زانبيورو خوّى لي لادا و وازى لي بيني. ئەم لايەنەي ژيانى جۆريك دابين كرابوو كە خەمى ھيچى نهبی و به خهیالیکی ئاسوودهوه رایبویری.

به لام ئیستا نزیک دوو مانگ بوو له گوند نیشته جی بووبوو و نهیده زانی چبکا. پاریز کردنی نابه دل ورده ورده شوینیکی خراپی له

سهر روّحی دانا. نهیدهزانی بو ئهو کاره بچی بو شار یان نا. ئهگهر بشهی کویی ههیه لیّی بمینیّتهوه؟ له ناخهوه شاه شاه شاه شاه وای مهساهیه وای لیّکردبوو ئاراوقارای لیی هه لگیرابوو، چونکه سوورسوور دهیزانی ئهو جوّره پیّوهندییه پیّویستییه کی روّحییه و ناتوانی چاوپوشیی لی بکات و کلاو له سهر خوّی بنی؛ ههر به پراستیش وهکوو پیویستییه کی حاشاهه نهگری لی هاتبوو بوّی و له و ململانییه دا بهزیبوو. به جوّریک که ههستی دهکرد ئازاد نییه و چاوی بی ئیختیار ههموو ژنیکی جحیّلی راو دهکرد و دیتنی ژنان چاوی بی چیریه خشی به جهستهیدا دههینا.

سـهره رای ئه و ههمـوو تـامه زر قریبیه، پیکهینانی پیره نـدی لهگه لا ژنانی گونده کهی به کاریکی کریت و نه شیاو ده زانی. بیستبووی که باوکی و باوه گهو رهی به پیچه وانه ی ئاغاکانی دیکه هه ردووکیان له و کارانه به دوور بوون و هیچ کات ژنیکی نامه حره م یان به ستوکه پیی نهناوه ته مالیان و قه تیان شه روالی حه رام دانه که ندووه، بقیه له دله و بریاری دا ئه ویش ریگای ئه وان بگریته به رو ته ماح له نامووسی ره عیه ته کانی نه کا.

به لام دواتر که دیتی که و تو ته به ندی گرانی هه وه سه وه و ئو قره ی لی هه لگیراوه، دیتی له شار و چکه که ی نزیک خویان نه دیو و نه ناسیاو داده مینی و هیچی پی ناکری؛ بویه بیری کرده وه روزگاری کویله داری به سبه رچووه و به و ئاکامه گهیشت که ده توانی ده وای ده رده که ی خوی هه ر له گونده که دا بدوزی ته وه، به لام به لینی به خوی دا که له و ریگایه دا هینده به پاریزه وه هه نگاو هه لگری که هیچ که س پیری نه زانی و خوشی هه تا ملان تووشی زه لکاوی عهیاشی نه بی و هه رئه وه نده تامه زرویی و ئاره زووی خوی بشکینی؛ قه سیشی بو ئه و کاره ته نیا تامه زروی و و ناره زووی خوی بشکینی؛ قه سیشی بو نه و کاره ته نیا

بۆ بارى لەشساغى بوو. بەلام كاتىك بپىارەكەى دا خەم و نىگەرانى لە ناخىدا سەرى ھەلدا و ئاراوقاراى لى ھەلگىرت. ھەرجارىك كە لەگەل كويخا يان پەعيەتەكان يان دارتاشەكە قسەى دەكىرد، بى ئىختيار باسەكەى دەبردەوە سەر ژنان و كاتىك باسەكە دەھاتە سەر ژنان، ھەولى دەدا بابەتى باسەكەيان لەو بازنەيە نەترازى. وردەوردە واى لى ھات بە چاويكى تۆلاز و كېيارانە چاوى لە ژنان دەكىد.

سي

رۆژیک بۆ ئاوخواردنەوە چوو بۆ ماڵی بیشهوانیک که سالانیک له کاتی راودا یاریدهدهری باوکی بووبوو. سهری قسهی لهگهل بیشهوان کردهوه و بیشهوان گهلیکی چیرۆک و سهربردهی کۆنی راوچییان بۆ گیرایهوه که چۆنیان عهیاشی کردووه و رایانبواردووه. یۆقگینی له گیرایهوه که چۆنیان عهیاشی کردووه و رایانبواردووه. یۆقگینی له دلی خۆیدا گوتی: «زۆر باش دهبی ئهگهر بتوانم مهبهستی خۆم ههر لیره له لای ئهم بیشهوانه دهربرم و بـۆ ئهو کاره راویدژی لهگهل بکهم.» بهلام نهیدهزانی چۆن مهبهستهکهی خوی بدرکینی و بلینی دانیلای پیر ئهو دهلالییهی بۆ بکات و ئهرکی ئهو کاره له ئهستۆ بگری، بلینی بهو پیشنیاره ههلنهبهزیتهوه و لینی نهرهنجی و به بیزارییهوه له خوی دوور نهخاتهوه؟ بلینی بهو پیشنیاره خوی نهبیته بیزارییهوه له خوی دوور نهخاتهوه؟ بلینی بهو پیشنیاره خوی نهبیته هوی ئابرووچوونی خوی؛ بهلام رهنگه زور به ئاسانیش رازی بی.

2- Danila

بیری لهوه دهکردهوه که چون ئهو مهبهستهی خوی دهربوی. دانیلا بوی باس کرد که جاریک له کاتی راودا له شوینیک مابوونهوه و لایان دابووه مالی ژنیکی شهماس و ئهو خوی ده لالیی کردبوو و ژنیکی بو پریانیچنیکوش ساز کردبوو.

يۆڤكىنى لە دلى خۆيدا گوتى: «وا ديارە ھەلنابەزىتەرە!»

- به لام باوكت خودا ليى خۆشىبى خۆى لەو جۆرە كارانه نەدەدا.

یۆقگینی له دلّی خویدا گوتی: «نا، ناکریّ!» به لام به و مهبهسته که دهراوی دهمی تاقی بکاته وه گوتی: «به لام تو چون خوت به و کارانه رمووده دهکرد؟»

- بق چبووه؟ خق کاریکی خرایم نهکردووه، ژنه خقی رازی بوو، فیقدقر زاخاریچیش له خودای دهویست و زقری پیخقش بوو. منیش رقبلیکم وهدهست دهکهوت. بیچاره چبکا؟ خق بهردودار نهبوو، دلی ههبوو! خواردنی باشی دهخوارد و زقریشی ققدکا دهخواردهوه!

یـۆڤگینی دیسـان به خـۆی گـوت: «باشـه، وا دیـاره قسـهی لهگهڵ دی!»

لهپریکدا سهری هه آبری و گوتی: «راستت دهوی، منیش...» ههر خیراش ههستی کرد روخساری بنهوش هه آگه راوه. «... ده زانی چی دانیلا، منیش وه ک ئه و وام. بی ژنی ده ردیکی گرانه. به راستی تاقه تم لی براوه!»

دانیلا زهردهیه کی گرت و یق قلینی دریزه ی به قسه کانی دا: «... خوت دهزانی خو من راهیب و تهرکه دنیا نیم! خووم پیگرتووه.»

ههستی دهکرد ئه و قسانه ی دهیکا زور گه و جانه یه. به لام کاتیک بوی دهرکه و تایلا له دهردی تیده گا، دلی خوش بوو.

دانیلا گوتی: «دهی باشه بن زووتر دهنگت نهکرد؟ خنم کارهکهت بن جیبهجی دهکهم! به لام ئهوهندهم پی بلی کیت دهوی؟»

ـ بـ ق مـن فهرق ناكا. ههر ئهوهنده ناحهز نهبى و نهخـوش و عهيبداريش نهبى.

دانسیلا گوتی: «تیگهیشتم!» توزی بیری کردهوه و گوتی: «دانهیه کی زور ناسک و نایابم پی شک دی... بیبینی دلّت دهیگری.» یو قگینی دیسان سوور هه لگه پا. «ئهگهر بزانی چ ناسکه ژنیکه ...» توزی دهنگی نزم کردهوه و دریّژهی به قسه کانی دا: «ئهم پاییزه شووی کردووه و میّرده کهی دوور له پووی ئیّوه هیچی پی ناکری، ههرده لیّی یه خته کراوه! ژنه ش ده لیّی توپه گوله. بو که سیدی که سهری له و کارانه بخوری، شتی وا ههر نییه.»

یوّقگینی نیّوچاوانی گرژ کرد و گوتی: «نا،نا .. من هی ئاوام ناویّ. من به پیّچهوانه (جا پیّچهوانهی ئهو شته چی بوو که دهیویست، ههر خوّی دهیزانی) تهنیا دهمهوی لهشساغ بی و گیرهوکیشهم بوّ دروست نهکا. بی و یّنه ژنی سهربازیّک بی که له میّردهکهی دووره، یان کهسیّکی لهو شیّوهیه.»

دانیلا گوتی: «دهزانم، دهبی ستپانیدات بن بینم. میردهکهی له شار کار دهکا. راست وهک ئهوهیه سهرباز بی و له ئهرتهشدا خزمهت بکا. ژنهش زور خاوین و شوخوشهنگه. دهزانم پینی رازی دهبی. چهند روژ لهمهوبهر تووشی بووم پیم گوت: «تو لیره برو... ئهویش له شار ...»

ـ دەي باشە كەنگى؟

ـ سبهینی! ئیستا دهچم تووتن دهکرم. لهویوه سهریکی لیدهدهم. سبهینی کاتی نیوهروق، وهره بق ئیره! یان حهمامی پشت سهوزیخانه که! جیگایه کی باش و پهنایه. نیوهروقش کاتی چاکه، ههموو خه لکی خهریکی سهرخه و شکاندنن.

ـ زۆر باشه!

کاتیک یوْقگینی گەرایەوە بو مالی، تووشی دلهخورپه و شلهژانیکی قورس بوو. به خوّی دهگوت: «بلّیی چ بیّ؟ ژنیکی گوندنشین بلّیی چ جوّره بوونهوهریک بیّ؟ ئهوه گریمان هاته ژوان و ژنیکی ناحهز و بوگهن بوو چبکهم؟» بهلام که هیندی ژنی وهبیر دههاتهوه، به چاوی کریار تهماشای کردبوون، به خوّی دهگوت: «نا، ئهوانه ههموویان شوخوشهنگن! بهلام من دهبی چیی پی بلیّم، چبکهم؟»

ئهو رۆژهى به دهم فيكر و ئالۆزىيەوە تێپەر كرد. بۆ سىبەينى كاتژمێر دوازدەى نيوەرۆ چوو بۆ مالۆچكەى بێشەوانەكە. دانىلا لە بەردەرگاكە راوەسىتابوو. بەبىي ئەوەى زمانى بىگەرى، بە سىەر ئاماژەى بۆ لاى دارسىتانەكە كرد. يۆڤگێنى دلّى كەوتە كوتەكوت. ھەسىتى كرد خوێن گوشارى بۆ دلّى ھێناوە. رۆيشىت بۆ لاى سەوزىخانەكە. بەلام ھىچ كەسى لى نەبوو. چوو بۆ لاى حەمامەكە. لەوێش ھىچ كەسى لى نەبوو. چوو بۆ لاى حەمامەكە لەوێش ھىچ كەسى نەدى. چاوى لە نێو حەمامەكە كرد، كاتێك لەوێ ھاتە دەرێ، گوێى لە قىرچەى شىكانى لقێكى بوو كە لە ژێىر پێى كەسىێكدا شكايەوە. سەرى بۆ لاى وەرسووراند، ژنە لە نێو دەوەنێكى كەسىێكدا شكايەوە. سەرى بۆ لاى وەرسووراند، ژنە لە نێو دەوەنێكى ئەوبەرى شىوەكە راوەستابوو. يۆقگێنى بە ھەلەداوان رۆيشت بۆ لاى و بە لێژايى شىيوەكە راوەستابو. ئۆقگێنى بە ھەلەداوان رۆيشت بۆ لاى دەست و لاقى دەكەرتە نێوى نەيزانى. گەلاى گەزگەزكى پێستى دەست و لاقى دەكازاندەوە و دەتگوت سەدان زەرگەتە پێوەى دەدەن. چاويلكەكەى لە

چاو بهربۆوه، بهوبهرى شىيوەكەدا ھەڵگەڕا و خۆى گەياندە لاى ژنه. ژنه بەروانكەيەكى سىپى گوڵدۆزى كىراو لەبەردا بىوو لەگەڵ تەنوورەيەكى سىوورى كاڵى بە سەردا دابوو. بەلەكى ڕووت و سېيوسۆڵ و ناسك. لە پاڵ دەوەنىكدا راوەستابوو و بە شەرمەوە زەردەيەكى لە سەر لىۆ بوو.

ـ ئێره كوێرهڕێيهكى لێيه دهورى شـيوهكه لێدهدا. دهبوو لهوێوه بێى. ئێمه لهمێژه لێره ماتڵين ً.

یوقگیننی لینی نزیک بوّه و چاویکی له دهوروبهری کرد، باوهشی پیداکرد و دهستی به سهر و پرچ و روومهتیدا هینا و لاواندیهوه.

دوای چارهکه سه عاتیک لیک هه لبران. چوو له نیّو گه زگه زکه کان چاویلکه کهی دو زییه وه، چوو بو لای دانیلا و له وه لامی ئه و دا که گوتی: «به دلّت بوو ئاغا؟» یه کی روّبلّی پیدا روّیشته وه بو مالیّ. گوتی: «به دلّت بوو ئاغا؟» یه کی روّبلّی پیدا روّیشته وه بو مالیّ دلّخوّش و رازی بوو. سه ره تا هه ستی به شهرم کرد به لام دواتر زاتی شکا و هه موو شتیک به پیّی خواستی دلّی خوّی بوو. له هه موو گرینگتر ئه وه بوو که ئیستا هه ستی به ئو خوّن و حه سانه وه یه کی روّحی ده کرد و زوّر شاد و که یخوّش بوو. ئه و ته نانه به جوانی روّحی ده کرد و زوّر شاد و که یخوّش بوو به و ته نانه به جوانی و ناسک و به نه شه بوو. زوّر ساده بوو و ناحه زیش نه بوو. دیار بوو ژنیکی بادیه هواش نییه. له دلّی خوّیدا گوتی: «بلّیی ژنی کیّ بیّ؟» دانیلا گوتبووی ناوی پیچینکو قا وی پیچینکو قا وی به ماله ی لییه که ناویان پیچینکو قه. ره نگه بووکی میخاییلی پیر بی. به لیّ، حه تمه ن بووکی بی پیچینکو قه. کوره که ی میخاییل له موسکو کار ده کا. ده بی له دانیلا بپرسم.»

٤- ژنه به هۆى خاكەراييەوە به جێى "من" دەڵێ "ئێمه"

لهوه بهدوا ئهو گرفتهی ژیانی گوند، یانی پاریزگاریی ناچاری، کوتایی پی هات. ئیتر بیرئالۆزی تووشی گرفتی نهدهکرد و ئهو دهیتوانی بهبی هیچ کوسب و تهگهرهیه کی روحی به کاروباری ملکه کهی رابگا.

6- Yessupova

قەرزدارە. ژنە ھىچ سفتەيەكى بە دەستەوە نەبوو، تەنيا پسوولەيەكى دەنواند كە ناڧەرمى بوو و بە پىنى وتەى بريكارەكەى ئەو پسوولەيە ھىچ بايەخىكى ياسايى نەبوو. بۆيە يۆڤگىنى دەيتوانى ناپەزايەتى دەربىرى و نەچىتە ژىر بارى ئەو قەرزە. بەلام يۆڤگىنى تەنانەت بە زەينىشىدا نەھات كە چۆن دەكىرى لە ناياسايى بوونى ئەو پسوولەيە بە گومان بىي و نەچىتە ژىر بارى دانەوەى قەرزى باوكى. تەنيا دەيويست بزانى بەراستى وامىكى ئاوا لە گۆرىدا بووە يان نا.

له کاتی خواردنی نانی نیوه پوّدا یوٚقگینی له دایکی پرسی: «دایه گیان، ئهریّ ئهم کالریا قلادیمیروٚقنا یه سیبوٚقایه کییه؟»

ـ يەسىيبۆقنا، ئەو كچەيە وا باوەگەورەت بەخيوى كرد، لە بيرت نييه؟ بۆچى دەپرسى؟

يۆڭگىنى بابەتى نامەكەى بۆ دايكى روون كردەوه.

دایکی گوتی: «به راستی سهیره! باوکت ئه و هه موو چاکهیه ی لهگه ل کردووه و یارمه تیی داوه، چون پنی عهیب نییه!»

ـ مـن كـارم به سـهر ئهوهوه نيـيه ئهو پێـى عهيـب بـێ يـان نـا، دهمههوێ بزانم ئێمه پێـى قەرزدارين يان نا؟

ـ جا بلّيْم چى رۆلە گيان؟ ئەوەندە من بزانم هيچ قەرزيكى لە سەرمان نبيه. باوكت بەو ھەموو دلۆۋانى و دەستودلبازىيەوە ...

۔ تق تهنیا ئهوهندهم پی بلّی، باوکم خوّی به قهرزداری ئهو دهزانی مان نا؟

- بلّيم چى روّله گيان؟ جا من چووزانم، من تهنيا ئهوهنده دهزانم تو بهبئ ئهو قهرزهش حالت زور شره.

⁷⁻ Kalerya Vladimirovna

يۆڭگىنى دىتى ماريا پاولۆڭنا لەوە ئاگادار نىيە و وا ديارە ھەول دەدا لە ھەستى دلى ئەو ئاگادار بى.

گوتی: «وا دیاره دهبی بیدهینهوه. سبهینی دهچم بو لای بهلکوو ماوهیه دهستم لی راگری و یاکتاوی حیسابه که بخاته دواوه.»

ماریا پاولوّقنا که دیار بوو خاترجهم بووه و ئهو بریارهی کورهکهی بوّ ئهوه دهبی شانازیی پیّوه بکا، گوتی: «ئاخ، روّلهکهم، نازانی چهندهم دلّ پیّت دهسووتی! به لام چبکهین، وا چاکتره بیدهینی. که دیتت، پیّی بلّی ماوهیهک دهستمان لیّ راگریّ.»

هۆكارىكى دېكەش ھەبوق كە بۆڭگىنى خستىۋۇە تەنگرەۋە، ئەوپىش كيشهى دايكى بوو، ئەو پيرېژنه ئەگەرچى لەگەل ئەو دەژيا، بەلام لە بارودۆخى داهات و خەرجى كورەكەي ئاگادار نەبوو. ئەو چونكە ههمیشه له فهرعانه و ئاسوودهییدا ژیابوو، خووی به هه لهخهرجی گرتبوو و شهشوبیش پیدا دهدا و دلی به مالی دنیا نهدهسووتا. ئهو نەيدەتوانى ھەسىت بەل بارودۆخە قورسى بكات كە كەرتبورو سىەر شانی کورهکهی و به بیریشیدا نهدههات که لهوانهیه ئهمرو یان سبهی کارهکهیان به جنیهک بگا که هیچیان به دهستهوه نهمینی و بكەونە سەر ساچى غەلى. ئەركاتە كۈرەكەي ناچار دەبى دارونەدارى بفروشي و بگهريتهوه بن سهر خزمهت و بينته فهرمانيهري دهولهت؛ ئەوكاتەش دەبى بارودۆخى ژيانيان لەگەل ئەو مووچەيە بگونجىنى كە وەرىدەگرت و ئەويش ديار بوو لە دووھەزار رۆبلى تىناپەرىنى. ئەو نەيدەزانى دەرباز بوون لەو تەنگرەيە تەنيا بە دەست ييوەگرتن و كەم كردنهوهي خەرجەكان مەسىەر دەبى. ھەر بەو ھۆپە نەپدەتوانى تىبگا که بۆچى يۆقگىنى تەنانەت لە خەرجە ناگرىنگەكان، بۆ وينە خەرجى باخهوان و گهور و خزمهتکارهکان و تهنانهت خواردن، ئهوهنده

دەست پیدوەدەگری و قیرسیچمەیی دەنوینی. جگه لەوشد وەک زۆربەی بیوەژنەكان به پیزوه ناوی میردەكەی دینا و زۆر زیاتر له كاتی زیندوو بوونی پەسنی كەسايەتی و ئاكارەكانی دەدا، تەنانەت بۆ تاقە جاریک به بیریدا نەدەهات كه ئەوەی ئەو خودا لیخوش بووە كردوويەتی نادروست بی یان بریارەكانی هەلوەشینیتەوه.

يـۆڤگينى به زەحمەتىكى زۆر توانىبووى باخ و نارنجسـتانەكە بە دوو باخهوان و گهور و گهلهخانهکهش به دوو مهیتهر بهریوه ببا. ماريا ياولوڤنا به هـۆي ساوبلكەنىيەۋە ينى وابوۋ ئەگەر بۆلەبۆل بە سهر ئاشيەزە يىرەكەدا نەكات كە ھەرچى لتى دەنا بېخۆن و رېگاوبان و باریکهرنی نیو باخه که به جوانی ئاویرژین و که سک نه ده درا و به جنی چەند خزمەتكار تەنبا وروپركەبەكى ھەبە، فىداكارىبەكى زۆرى له هەقى كورەكەبدا كردووه، دەشىزانى تامل كردنى ئەو كەمابەسىيانە دژواره، ههر بۆپه پنی وابوو ئهم قهرزهی دواپیش که هاتبووه پنی، بووبسووه دهردی سهرباری دهردان و ههمسوو کاروبارهکانی لیر دەشىيواند. بەلام لە لايەكى دىكەوە بەوە دلخۇش بوو كە كورەكەي مرۆۋنكى ياك و دەستودلبازه و ئەو ئەرك و دژوارىيانە شلوپى ناكا. جگه لهوهش ماریا یاولوقنا زور نبگهرانی باری مالی کورهکهی نه بورق، چونکه دلنیا بورو بوروکنکی دهولهمه ند و زهماوه ندنکی به خته و ه دوای ژن هینان ئه و باره قورسه له سهر شاني لادهچي و لهو ههموو گرفت و تهنگژهيه دهرياز دهيي. دەيان بنەمالەي دەناسى كە لە خودايان دەوپست كچەكەيان شوو بە یو قگینی بکات و ئه و حهزی دهکرد ههرچی زووتر ژن بو کورهکهی بيني.

چوار

بۆقگىنىش زۆر لە بىر و خەيالى ژن ھىناندا بوق. يەلام نەك ۋەكوق دابكي. ئەو بىرە بە لاي ئەوھوھ زۆر ناچەز و پر سووكاپەتى بورو كە يكهبناني ژباني هاويهش يرديك بي يق يهرينهوه له تهنگانه و گرفته مالىيەكان. ئەو ھەزى دەكرد يېكھېنانى ژيانى ھاوبەش لە سەر بنەماي راستی و دوور له حساب و کبتایی مالی و له چوارچنوهی نهشقنکی یاک و راستهقبنه دا دابریژی. ئهو کچانهی چاوی پییان دهکهوت بان دەيناسىن، بە چاوپكى وردبىنانەوە لىنى دەروانىن و بە خەيال خۆى لە بالباندا دادهنا. به لام چارهنووس كارهكهى بق بهكلابي نهدهكردهوه،. ههر لهو كاتهدا ينوهندىي لهگهل ساتيانىدا دەرنىزەي ههسوو كەينوبەينەكەيان زۆر گەرموگور بوو، ئەوەش شىتىك بوو كە ئەو بىرى لى نەكردىۋوە و چاۋەروانى ئەۋەي نەدەكرد. بۆۋگىنى بە دل لە عەياشى و داوين پيسى بيزار بوو و ئەم پيوەندىيە شاراوەيەي لەگەل ستیانیدا زور به لایهوه کاریکی دزیو بوو، وهای تووشی ئازاری ویژدان کردیوو که به هیچ شنوهیهک بق درنژه پندانی ههوللی نهدهدا. دوای پهکهم ژوان لهگهل ستیانیدا ئاواتی دهخواست که جاریکی تر نەپبىنىتەرە، بەلام دواى مارەپەك دىسان ھەسىتى بە خەمىزكى و نیگهرانی کرد و هۆکاری ئهوهشی بق زیدهرقیی کردن له پاریزگاری گیرایهوه. به لام ئهمجارهیان شیواوی و نیگهرانییه کهی له ژیر پهردهی

تهمسومژدا شساردرابۆوه و تهنسانهت شسوینی له سسهر روالهت و ههستیشی دانسابوو. ئه و وای لی هساتبوو تهنسانه چساوه رهش و گهشسه کانی ژنه و به ژنوبسالای دههساتنه بهرچساوی و ئه و دهنسگه له قوولایی سسینگیدا دهبوو به زایه له و دهیگوت: «ئیمه له میر هه لیره ماتلین!» ههروهها ئه و بقنه خقشهی لهشی شلک و ناسمکی ههست پیدهکرد و مهمکه قوتهکانی که له ژیر بهروانکه سپییهکهیدا سهریان ههالدابوو و وه کروتی کارگی کهما هه لتوقیبوون، له بهرچساوی وهسسهما دهکه و تناوی کهرمی دهمه و نیوه رو و وسسهما دهکه و داری فندق و بووز و ههتاوی گهرمی دهمه و نیوه رو و شنه ی نهرمی گه لای تهرچک و دره و شساوه ی داره کان، دهستیان دایه دهستی یه کتاکوو دیسان قه راری ژوانیکی تر له نیو دارستانه که و داری فند و شوینی دیاری کراو سهری پی هه لبگری.

یوقگینی ئهمجارهیان زور به وردی چاوی له لهشولار و چاو و پروومهتی ژنه کرد و زور جوان و دلپونینی هاته بهرچاو. ههولی دا قسه که لهگهل بکات سهبارهت به میردهکهی لینی بپرسی و بوی دهرکه وت میرده که ی کوری میخائیلی پیره و له موسکو عاره بانه چییه.

یوْقْگینی دهیویست لیّی بپرسی چوّن دلّت بروایی دهدا خیانه به میردهکه ت بکهی و گوتی: «دهی، ییم بلی تو چوّن؟ ...»

ژنه گوتی: «من چۆن، مەبەستت چىيە؟» ديار بوو ژنه زۆر وريايه و له مەبەستەكەى يۆڭگىنى تىگەيشتووه.

مەبەستم ئەوەيە تۆ چۆن رێگا بە خۆت دەدەى بێى بۆ لاى من؟ ژنە بە پێكەنىنەوە گوتى: «جا ئەوە قسەيە! مەگىن ئەو لە مۆسىكۆ راينابوێرێ؟ ئەوىش لەوێ ھەرچى پێى خۆشە با بيكا، من كارم پێى نەداوە. من خۆ پێى قەرزدار نيم! چى بووە، خۆ لێم كەم نابێتەوە!»

دیار بوو ههول دهدا وا بنوینی که ژنیکی بویر و رووهه لمالدراوه و ئهوهش زور به لای یو هگینییه وه شیرین بوو. کاتی به جی هیشتنی ژوانگه، یو هگینی نهیویست به لینی ژوانی داهاتوویان دیاری بکا و تهنانه ت ژنه پیشنیاری پیکرد که واز له ده لالیی دانیلا بینی و دیار بوو حهز به وه ناکات، به لام یو هگینی قهبوولی نهکرد؛ چونکه پیی وا بوو ئهمه دوایین ژوانیان دهبی. ئه و ژنهی زور به دل بوو. به خوی دهگوت که ئه و پیوه ندییه له رووی ناچارییه وه یه و قهیناکا، خو زیانیش به هیچ کهس ناگهیینی، به لام له ناحی دلی خویدا داوه ریکی سهختگیرتر ههبوو که ئه و ژوانانهی پهسند نهده کرد و هیوادار بوو که دوایین جاری بی. ئه و لانیکه م نهیده و یست له و بریاره دا هاوبه ش بیت و قهرار و بریاری ژوانی داهاتو و دیاری بکات.

 ژوانگهکهی. به لام ههرکه میوانه کانی رویشتن، به و بیانووهی که دهچی بو سهر خهرمانه که، به کویره رییه کدا خوی گهیاندبووه دارستانه که و جیژوانه که یان، به لام دره نگ گهیشتبوویه و ژنه لهوی نهمابوو. له شوینی دیداره کهیان ههتا ئه و جیده دهست دهیگهیشتی، لقی چهند دار گیلاس و فندق و تهنانه تنهمامی بووزیک شکابوونه وه دیار بوو ژنه له چاوه روانیدا بی تاقه تبووه و له داخانا رقی خوی به و لق و په لانه رشتووه و شوینه واری بی قه راریی خوی بو ئه و به یادگار به جی هیشتبوو. یو قگینی ماوه یه که چاوه روان بوو، به لام بوی ده رکه و تراوه ستانی بیه و به په له رویشت بو لای دانیلا و داوای لیکرد بو روژیکی تر قه راری ژوانی بو جیبه جی بگات. بو سبه ینی ژنه لیکرد بو رودک هه میشه به گهرموگوری له گه لیدا بوو.

بهم شیّوهیه وهرزی هاوین کوتایی هات. جیّژوانه که یان بهرده وام له نیّ و دارستانه که بوو، تهنیا جاریّک له کوتایی هاویندا چوونه کادیّنیّک و ئاویّتهی یه ک بوون. یو قگینی ئیقانو قیچ تهنانه ت بو تاقه جاریّکیش به زهینیدا نه هات که ئهم پیّوهندییه گرنگایه تییه کی ههبی بوّی یان له دلّیدا جیّیه کی بو کردبیّته وه. پارهی ده دا به ژنه و خوّی ئاسووده ده کرد و پیّی وابوو ئیتر کار ته واوه و کوتایی پی هاتووه. ئه و نه نه نه ده کرده و میتیانیدایان زانیوه و تهنانه تروبهی ئاوایی به و پیّوهندییهی ئه و و سیتهانیدایان زانیوه و تهنانه تروبهی ژنان ئیرهییش به و ژنه ده به ن و له لایه کی دیکه و که سوکاری ژنه پاره و هانی ده ده ن بو ئه و کاره. بوّیه ژنه ش وا که و تبووه ژیّر کاریگه ربی پاره و هاندان و سازانی بنه ماله کهی که بیری له تاوان و کاریگه ربی پاره و هاندان و سازانی بنه ماله کهی که بیری له تاوان و خه یانه ته میّرده کهی نه ده کرده وه. ییّی وابو و چونکه ژنانی گوند

زۆربەيان ئيرەيى پى دەبەن، ئيتر ئەو كارەى دەيكا رەوايە و نابى بير لە ھيچ شتىكى تر بكاتەوە.

یوّقگینی له دلّی خوّیدا دهیگوت: «ئهو کارهی من تهنیا بوّ پاراستنی له ساغی خوّمه و کهوایه کاریّکی پیویسته. من دهزانم کاریّکی باش نییه و ئهگهرچی هیچ کهسیش باسی ناکا، به لام ههموومان یان زوّربهی خهلک لیّی ئاگادارن. ئهو پیریّژنهی لهگهلیدا دیّ، ههموو شتیّک دهزانی و حهتمهن له لای خهلّک گیراویه ته وه. به لام چیم پی دهکری دهزانم ئهم پیوهندییه ئاکامیّکی باشی نییه، به لام چبکهم؟ ههرچیهک بی، زوّر ناخاییّنی.»

گرینگترین شت که بووبووه هوّی پهشوکاویی یوّقگینی، میّردی ژنهکه بوو. سهرهتا خوّشی نهیدهزانی بوّچی پیّی وابوو دهبی میّردی ژنه پیاویّکی گوله و نابووته و زوّریش خویّری بیّ، ههرئهوهش بووبووه هوّی ئهوهی له دلّی خوّیدا پاکانه بو خوّی بکات و ههق بدا به ژنه و خوّی به تاوانبار نهزانیّ. به لام کاتیّک چاوی به میّردهکهی کهوت، به جاری تووشی سهرسوورمان بوو. لاویّکی زوّر جوانچاک و ریّکوپیّک بوو، هیچ شتیّکی لهم کهمتر نهبوو و له هیّندیّک لایهنهوه زوّریش لهم زیاتر و جوانچاکتر بوو. له یهکهم دیداردا به ژنهی گوت که چاوی به میردهکهی کهوتووه و زوّری کهوتوته بهر دلّ و لاویّکی جوانچاک و قوّره...

ژنه به خوّی نازی و گوتی: «لهم گوندهدا وینهی نییه!»

 لهگهڵ سـتپانیدا کهینـوبهینی ههیه؟ مـن گـوتم ئاگـادار نـیم. به لام پـیٚم گوت، وا باشتره له ئاغا تیکهوی نهک لهگهڵ لادیییهکی چڵکنوپڵکن!» ـ دهی ئهو گوتی چی؟

ـ جـا چـى بلّــن؟ گــوتى راوەســته دەبــن ئەو مــووە لەو ماســته دەربكيشـــم. ئەگەر راســت بــن بــووكەكەم خــراپه، ھەردوو چــاوى دەردينم!

یو قگینی له دلّی خویدا گوتی: «دهی کاتیک میردهکهی هاتهوه، ئیتر من تخوونی ناکهوم و دهستی بی نابهم.» له کوتایی هاوین و سهرهتای پاییزدا ئهوهندهی گیروگرفت و کیشهی مال و مهزرا به سهردا پرژابوو فریای سهرخوراندن نهدهکهوت: بینا کردنی بالهخانه و کاروباری دروینه و خهلهوخهرمان و له ههمووی گرینگتر دانهوهی کاروباری دروینه و خهلهوخهرمان و له ههمووی کیشه و گرفتارییهک قهرز و فروشتنی زهویی بهیار. ئهمانه ههمووی کیشه و گرفتارییهک بوون که به جاری پابهندیان کردبوو و شهو و پوژ سهرقالی ئهو ئیشه بی دواییانه بوو. ئهمانه ههمووی ژیانی پاستهقینه بوون. پیوهندی و کهینوبهینی لهگهل ستپانیدا نهبوو (ئهو ئیتر به پیوهندیی پیوهندی بیزار به پیوهندیی بیزار به بیوه شهرانی) به لکوو وهک شتیکی دیموده چاوی لیدهکرد و لینی بیزار بوو. به لام کاتیک گری ههوهس بهردهبووه ههناوی، وهها ئوقرهی لی ههلدهگیرا ئیتر بیری له هیچ شتیکی تر نهدهکردهوه. به لام ئهو حالهش زوری نهدهخایاند. قهراری ژوانیکی دادهنا و دهچووه لای ژنه و ئیتر ههتا حهوتوویهک یان جاری وابوو ههتا مانگیک له بیری دهچووهوه.

له پاییزدا یو هگینی زیاتر دهچوو بو شار. له شار لهگهل بنهمالهی ئاننیسکی می ناشنایه تی پهیدا کرد. ئه و بنهماله یه کچیکیان بوو که تازه

8- Anneski

قوتابضانه ی دواناوه ندیی کچانی ته واو کردبوو و رووداویک هاته پیشی که ماریا پاولوقنای زور بی تاقه ت کرد، ئه و پیریزنه دهیگوت ئه و داخه کوشتوومی که کورهکهم خوی ههزرانفروش کردووه. رووداوه که ش ئه وه بوو که یو قگینی خوازبینی له لیزا ئاننیسکایا کردبوو.

له و پوژه به دواوه ئیتر وازی له ستپانیدا هینا و چاوی پیری نه کهوت.

پينج

هیچ کهس نهیدهزانی یو قگینی بو لیزا ئاننیسکایای کرده دهزگیرانی خوی. به جوریک که هیچ کات ناتوانی به باشی تییبگهی که بوچی پیاویک ئهم ژنه نا ژنیکی تر بو هاوسهری هه لدهبریری. هوکاری ئهرینی و نهرینی زور بوون. یه کیک له و هوکارانه ئه وه بوو که لیزا مال و سامانیکی ئه و تو له تاپوی شووکردنه که یدا نهبوو، له لایه کی تریشه وه له و کچانه نهبوو که ماریا پاولو قنا بو کو دو په که تریشه وه له و کچانه نهبوو که ماریا پاولو قنا بو کو دو که که دهست نیشان کردبوو. ههروه ها کچیکی ساویلکه بو و و کاتیک پیوهندیی ئه و ته له که لا دایکی ده دی، دلت پیی ده سووتا. هوکاریکی دیکهی ئه وه بو و که کچه زور جوان نهبو و سهرنجی که سی رانه ده کیشا، به لام ناحه زیش نهبو و. به لام هوکاری سهره کی ئه و هه لبژاردنه، ئه وه بو و کاتیک یو قگینی به ته واوی له کچه نزیک بو وه، بیری ژن هینان به ته واوی له میشکیدا یه کلایی بو وبو وه، ئاشقی کچه بیری ژن هینان به ته واوی له میشکیدا یه کلایی بو وبو وه، ئاشقی کچه بو و چونکه دلنیا بو و ده یه وی ژن بینی.

ئەو سىەرەتا تەنيا ھەزى بە دىتنى لىزا ئاننىسىكايا دەكىرد، بەلام كاتىك بريارى دا زەماوەنىدى لەگەل بكات، ئەشىق و خۆشەويسىتىي كچە لە دلىدا رىشەى داكوتا و ھەستى كرد بەبى ئەو ناژى.

لیزا کچیکی لاواز و بالابهرز بوو. ههموو شتیکی درید بوو، له لووتیهوه بگره ههتا لاق و قامک و دهموچاوی. (لووتی قیت نهبوو به لای میروه به شیوهیه کی قه له نگی بق لای لیوی خوار بووبوّه.) پهنگو

روخساری زور ناسک و جوان بوو، سپییه کی مهیله و زهعفه رانی، کولمه کانیشی سوور بوو. بسکه کانی دریژ و خورمایی و نهرم و خاو بوون، چاوه کانیشی گهش و جوان و پر له خوشه ویستی بوون، یه کپارچه متمانه. هه ر ئه و چاوانه بوون که هوش و ئیختیاریان له یوقگینی بریبوو و هه ر جاریک که بیری له لیزا ده کرده وه ئه و چاوه جوان و نه رم و پر متمانه یه یه که وی ده هینایه به رچاوی خوی.

ئەمە روالەتى ئەو بوو. يۆقگىنى ھىچ ئاگادارىيەكى لە بارى روحىى لىزاوە نەبوو و جگە لە چاوە جوانەكانى، ھىچ شىتىكى دىكەى نەدەدى. دەتگوت ئەو چاوانە ئەوەى كە پىروىسىتە بىزانىي پىي دەللىن و تىلىدەگەيىنى. ئەوە بوو ماناى چاوەكانى لىزا.

لیـزا له سـهردهمی قوتابخانهدا و له تهمهنی پازده سالییهوه، بهردهوام ههر پیاویکی جوانچاک و قوزی دهدی ئاشقی دهبوو، تهنیا ئهو کاتانهش شادی له دلّی دهگهرا و ههستی به بهختهوهری دهکرد که ئاشقی کهسیوک دهبوو. کاتیک قوتابخانه شای تهواو کرد ههروا خهریکی دلّداری و حهزلیکردویی بوو و له دلّته پیی خوّی نه کهوت. بویه کاتیک چاوی به یوقگینی کهوت له پیوه عاشقی بوو، ئهو ئه شقه تایبه تمهندییه کی به چاوی لیزا به خشیبوو که یوقگینی بی ئیختیار شهیدا و ئاشقی بوو.

زستانی ئه و ساله لیزا هاوکات حهزی له دوو کوری گهنج دهکرد و نه ک ته نیا ئه و کاته ی دهچوونه ژوورهکهیه وه، به لکوو له و کاته و که پیشخزمه ته که پیشخزمه ته که پیشخزمه ته کاته ی ده چوونه ژووری، سوور هه لده گه پا و تووشی هه یه جان ده بو و. به لام دواتر که دایکی به شیوه یه کی نا پاسته و خو تیپگه یاند که یو قینی نیر تنیف به ته مایه تی و به پاستی دلی پیوه یه تی، و ها ناشق یو قینی نیر تنیف به ته مایه تی و به پاستی دلی پیوه یه تی، و ها ناشق

و شهیدای ئهو بوو که دوو دلدارهکهی پیشووی خوی به تهواوی له بير خۆي بردەوه. به لام كاتنك چاوينكەوتنەكانى يۆۋگننى لە مالى خۆپان بەردەوام بوو و لە كۆرى سەما و شادىيەكاندا ئەوى بۆ هاوسهمای خوی ههلدهبرارد و به ناشکرا دهبویست له ههستی دلی سهبارهت به خوی تیبگا، وهها شهیدای بوو که وهک نهخوشی لیهات و ساتیک بی بوقگننی هه لی نهدهکرد. لیزا له خهونیشیدا ئهوی دهدی و له كاتى بهخهبهریشدا ئهوى له ژووره تاریكهكهیدا دهدى و جگه له ئه و ههمو و کهس و ههمو و شتیک له بهرچاوی نادیار بوون و چاوی تەنبا بق دېتنى ئەق دەۋىست و دلى تەنبا بق خۆشەۋىستى ئەق. كاتېك یــوّڤگینی هـات بـوّ خـوازبینی و ریورهسـمی مـارهبرین به شـادی و خۆشى بەرپوەچوو، دواى ئەوەي بوون بە دەزگيران و يەكتريان ماچ كرد، ئيتر ليزا هيچ بير و خهيالْيْک له ميشكيدا نهما جگه له بير و خەيالى يۆقگىنى و ئاوات و ئارەزووى تەنيا ئەوە بوو لە يەناى ئەو بي و ئاشقى بي و خوشي بووي. ليزا شانازيي به ئەشقى ئەوھوھ دەكـرد و بــق دىتنــى چركەكـانى دەۋمــارد و نەيدەوبســت بــق چاوترووکاندنیک لیی دوور کهویتهوه. کاتیک بیری له خوی و ئهشقی ئەو دەكردەوە لەوانە بوو لە خۆشىبانا شىنت بى. كاتنىك لىنى دوور دهبوو لهوانه بوو گیانی دهرچی و هوش و ئیختیاری لا نهدهما. چاوهروانی نهدهکرد به و شیوه عاشق بی و دلی بکهویته داوی كەسىپك و ئەو حالەش ئەوەنىدەي دىكە ئەشىقەكەي گەرم و بەتىن دهکر د.

شەش

به رله هاتنی به هاری قگینی چوو بق سمیقنقشسکایا، تاکوو به کاروباری ملّک و مالهکهی رابگا و له ههموو گرینگتر فهرمان بدات مال و جیکاوریکا بق زهماوهند و ژیانی تازهی ئاماده بکهن.

ماریا یاولوّڤنا ئەم ھەلبراردنەي كورەكەي بە دل نەبوو، ئەوپش تەنيا بەو ھۆپە بوو كە ئەو بووكە شىياوى ئەوە نىپە كورەكەى ژيانى هاويهشي لهگهل ينكينني و كچي زور باشتري بق ههلنابوو؛ ههروهها حەزى لە چارەي قارقارا ئەلكسى بۆقنا نەدەھات كە دابكى لىزا بوو. ئەو نەپىدەزانى كە ئەو خاتوونە دلپاكە يان بەدزاتە و لەو بارەپەوە ىىروراي خۆى دەرنەدەىرى. يەلام ھەر لە يەكەم چاويېكەوتنەوە بۆي دەركەرتبور كە ژنتكى خانەدان و نەجبىزادە نىيە، دەپگوت ژنتكى بهرزه رهوشت نییه و ئهوهی زور به لاوه تال و دژوار بوو. بویهش تا ئەق رادەيە درى ئەق خزمايەتىيە بوق چونكە خوقى يەۋە گرتيوق ئەسىل و نەسىەت و نەجبىزادەسى بە لاۋە زۆر مەزن بىي و دەيزانىي كورهكهى له داهاتودا ههست به سووكايهتى و دۆران بكات. كچهشى تەنيا لەبەر ئەوە خۆش دەوپست كە دەيدى كورەكەي رۆح و گيانى لە لایهتی، بۆیه ناچار بوو بووکهکهی خوش بووی و دلی خوی بو ئهو خۆشەوپستىيە ئامادە كردبوو، لەو ئامادە بوونەشىدا راست و يه كرهنگ بوو. كاتيك يۆ ڤگيني هاتهوه بۆ مالني، ديتي دايكي شاد و دلخوشه. خهریک بوو مالهکهی بو بووک ریکوپیک دهکرد و خوی ئاماده دهکرد ئهوی بهجی بیلی. یو هگینی ههولی دا پیملی بکات له لای ئهوان بمینیتهوه، به لام دایکی سوور بوو له سهر ئهوهی له مالهکه برواته دهری و به تهنیا بری.

شهوی ماریا پاولوقنا به پنی خووخده ی خوی فالی وهرهقیکی گرتهوه و کورهکهی له پالیدا دانیشتبوو و یارمهتیی دهدا. کاتی خومانه ترین دهردهدلهکان بوو. ماریا پاولوقنا دوای ئهوه ی جاریک فالی گرتهوه، وهرهقهکانی وهلانا. چاویکی له کورهکهی کرد و دوای توزی دوودلی گوتی: «گنیا، دهمویست شتیکت پی بلیم. ههلبهت من ئاگاداری هیچ شتیک نیم. تهنیا دهمهوی داوات لی بکهم که بهر له زهماوه ند کردن واز له تهواوی ههلسوکهوت و ماجهراکانی کاتی سهلتیت بینی و ئیتر بیری لی نهکهیتهوه و به لایدا نهچیهوه، تاکوو هیچ شتیک نهیهته پیشی که ژیانی تو و ژنهکهت لیل بکات و تووشی هیچ شتیک نهیهته پیشی که ژیانی تو و ژنهکهت لیل بکات و تووشی نارهحه تی بن. خو له مهبهستم تیدهگهی؟»

یۆقگینی ئیڤانۆڤیچ هه ڵبهت له پیّوه له مهبهستی دایکی تیگهیشت و زانیی که دایکی مهبهستی له و قسانه کهینوبهینه کهی ئه و ستپانیدایه که له پاییزی پرابردووه وه کوّتایی هاتبوو. ئه و پیّی وابوو دایکی وهک ههموو ژنانی بی میّرد گرنگایه تییه کی له پاده به ده ر به و مهسه له یه ده دا. یوٚقگینی سوور هه ڵگه پرانه که پا به لام زیاتری سوور هه ڵگه پانه کهی به هوی توورهییه وه بوو نه ک شهرم. له وه پقی هه ستابو و که دایکه میهره بانه کهی، هه لبهت له پووی دلسوزییه وه، خو له کاریک وه رده دا که پیّوه ندیی به ئه وه وه نییه و هیچی لی نازانی و ناتوانی تیّی بگا.

۹- سىووكەللەناوى يۆڭگىنى

گوتی که هیچ شتیک له گوریدا نییه که پیویستیی به شاردنهوه بی و ئه ههمیشه وای هه لسوکهوت کردووه که هیچ شتیک نهبیته کوسپ و لهمیهر له سهر ریگای زهماوهندهکهی.

ماریا پاولۆڤنا تریق بۆوه و وهلامی دایهوه: «چاکتر کوپه خوشهویستهکهم! تو نابی له من بپهنجی و ئهو قسانهم به دلهوه بگری!»

به لام یو قگینی دهیزانی نیگه رانییه که ی دایکی به جینیه و چاکی بو چووه، پاشان ماریا پاولو قنا دوای ساتیک بیده نگی، باسی کرد که کاتیک ئه و له مالی نه بووه، بنه ماله ی پچلینکو قن اهاتوون بو مالیان و داوایان لیکردووه ببیته دایکه خیوی کو رپه که یان.

۱۰- ماریانا پاولۆڤنا ناوی پچنیکۆڤی به ههڵه بیژه کرد.

سوور هه لْگهرا و بیدهنگ بوو. یو قگینیش بیدهنگ بوو و ئهختوچاری کرد نه تیوانی قسه یه که بکات و ئه و بیدهنگییه بشکینی، ههردووکیان تیگهیشتن که رازه کانیان ئاشکرا بووه و هیچیان نییه له یه کتری بشارنه و ه.

- به لنى، له ههموو شتیک گرینگتر ئهوهیه له گونده که دا یه کسانی جى بکهوى و جیاوازیى کچ و کوپ نهمینى، نه ک وهکوو مامت که خۆشهویستیى بۆ هیندیک له مندالله کان ده رده برى له گهل هیندیکیشیان ساردوسره.

یوْقگینی له ناکاو گوتی: «دایه گیان، من دهزانم مهبهستی تو لهو کینایهیه چییه، به لام خهمت نهبی، نیگهرانییه کهت بیهویه. بنهمالهی داهاتووی من زور به لامهوه پیروزه. ئهوهنده پیروزه که به هیچ شیوهیه ک ریگا نادهم پاکییه کهی رمووده بی یان ریزهیه ک غهور بگری. ئهگهر له تافی لاویشدا هه له شهیی و لاری بوونیک ههبووبی، به تهواوی کوتایی پی هاتووه و ئیتر وازم لی هیناوه. من قهت قهت لهگهل هیچ کهس هیچ قهول و به لیننیکم نهبووه و هیچ کهسیک ههقی له ئهستوی من نییه.»

دایکی گوتی: «شوکر بن خودا! من له تن و پاکی و حهیاکهت زور باش ئاگادارم و بروات پیدهکهم.»

یوّقگینی ئه و تاریفه ی دایکی به دل بوو و هیچ وهلامیکی نهدایه وه. پوّژی دوایی به یانی زوو چوو بوّ شار، میشکیشی پر له خهیالی دهزگیرانه که ی بوو. بیری له ههموو شت ده کرده وه جگه له ستپانیدا. مهگین دهستی قهزا وهبیری بهینایه ته وه. پیگای کلیسای گرته به ر و لهگهل خه لکانی سواره و پیاده به رهوروو بوو که له ولاوه ده هاتن. ماتقیّی "پیری دی لهگهل سیموّن و دهستهیه کمندالان و کچانی جحیل به لام دواتر تووشی دوو ژن بوو، یه کیان پیر و نهوی دیکهیان جوان و رازاوه، لهچکهیه کی سووری بریقه داری به سهردا دابوو، به ژنوبالای له که سیّکی ناسیاو ده چوو. گورج و خیراخیرا هه نگاوی ده نا و مندالیّکی به باوه شهوه بوو. کاتیّک گهیشته لایان پیریژنه که به شیّوه ی پیشینیان سلاوی کرد و راوه ستا، ژنه جحیله که شدالی به باوه شهوه بوو، تهنیا سهری دانه واند و چاوه پر بزه کانی له ژیر له چکه سووره که یدا دره و شانه وه. ترووسکهیه کی پر له جوانی و نه شه له روخساریدا شهی ولی دا.

تەواو بووبوو و چەند مانگ بوو تەنانەت بۆ تاقەجارىكىش يەكترىان نەدىبوو.

یۆقگینی حهوتوویهک دوای جیژنی پاک له شار زدماوهندی کرد و له پیری له گه له هاوسه ری گه پانه وه بق گوند. ماله که به پیری پیریست بق بووک و زاوا پازیندرابقوه و ههموو شتیک پیکوپیک کرابوو. ماریا پاولو قنا دهیویست ماله که یان بق به جی بیلی و بپوا، به لام یق قگینی و له ویش زیاتر لیزا، له سه رئه وه پیداگر بوون که بمینیته وه و به جییان نه هیلی نه و له وی مایه وه، به لام که لوپه له کانی گویسته وه بوخانه که خانویه کی ته نیشت دیوه خانه که.

بهم شیوهیه ژیانی نویی یوقگینی دهستی پیکرد.

حەوت

یه که م سالّی پیکه پینانی ژیانی هاوبه شمی بن ین قگینی زور سالیّکی دژوار بسوو، دژوارییه که شسی ئه وه بسوو: ئه و کارانه ی وا له کاتی ده زگیرانداریدا وه دوای خستبوون، ئیستا دوای زهماوه ند کردنی، هه موویان به سه ریدا رژابوون.

 ئەق كارانە ھاۋكات لەگەل ھەۋران ق نشىتوي جۆراۋچىق ق سەركەوتن و شكستى يەپتا يەپتا، خۆى يەكنك لەو ھۆكارانە بوو كە یه که م سالی ژیانی هاو به شبی یو قگینی زور دروار بی. هوکاری دووههمیش نهخوشیی لیزا بوو. پاییزی پهکهم سال پانی حهوت مانگ دوای زهماوهندهکهیان رووداویکی خراب بق لیزا هاته پیشی. به عارەبانەيەك چوو بۆ يېشىوازىي مېردەكەي كە لە شار دەگەرايەوە. کەچى ئەو بارگىنەى لە عارەبانەكە كرابوو، ئەگەرچى بارگىنىكى زۆر ئارام بوو، له ناكاو بهلهسه دهبي و دهست دهكا به سمكول و چەيۆكان و لىزا لە ترسانا باز دەداتە خوارى. ئەو بازدانەش بە خىر گوزهرا و لهوانه بوو داوینی کراسهکهی له تایهی عارهبانهکه بگیری و رووداویکی دلتهزین بقهومی. ئهو دووگیان بوو، ئهو شهوه ژان گرتی و مندالهکهی له بار چوو. ههتا ماوهیهکی زور دوای رووداوهکه نەپتوانى لەشساغىي خىزى بە دەست بىنىتەرە. لە دەست دانىي كــۆريەبەك كە ھەمـــووان بە تــامەزۆرىيەۋە چــاۋەروانى بــوون ۋ لەشبەبارىي لىزا و ئالۆزىي ژيانيان كە دەردى سەربارى دەردان بوو ههمووی به جینی خوی، هاتنی خهسووشی که له کاتی نهخوشیی ليزاوه لهوي دايكوتابوو، ژياني له يوڤگيني تاڵ كرديوو. ئهم ههموو گرفت و تەنگژانە بە سەرىدا رژابوون و يەكەم سالى يىكھىنانى ژيانى هاوبهشییان لی کرد به ژهقنهمووت.

به لام یو قگینی سهره رای هه موو ئه و کو سپ و ته گه رانه له کو تایی سالدا هه ستیکی خوش باوه شی له رو حی وه رهینا. گه رانه وهی ئاوی رو یشتو و به جو گه دا و ژیاندنه وهی پلان و کاره کانی باوه گه و رهی به شینوه یه کی نوی، ئه گه رچی زور به شینه یی و به د ژواری به رینوه ده چوو. ئیستا ئیتر بو پاکتاوی حیساب و دانه وهی قه رز باس له

فرۆشىتنى ملك نەدەكرا. ملكى سەرەكى، كە بەشىتكى بە ناۋى لىزا تايق كرابوق، ئيتر له مهترسي خهلهستيوق و ئهگهر داهاتي چهوهندهريش باش بوايه و نرخه کان له بار بوايهن، سيالي داهاتوو کهمايه سبيه کان قهرهبوو دەكرانەوە و تەنگانە جنى خۆى دەدا بە فەرعانە! خالنكى تر ئەوە بوو ئەگەرچى يۆقگىنى چاوەروانىيەكى زۆرى لە ژنەكەي بوو، بەلام ئەوەي لەودا دەيدى تووشى سەرسىوورمانى دەكرد چونكە خسلەت و ئاوەزى ئەو زۆر زیاتر لەوە بوو كە بیرى لیدەكردەوە. ھەرچى ھەوللى دەدا خۆشەوپسىتى و ئەوپنىكى يىر سىۆز لە نىنوان خىزى و ھاوسىەرەكەيدا يكينني، سهركهوتوو نهدهبوو، بان سهركهوتنهكهي وهبهرچاو نهدههات. به پیچهوانه شتیکی تر له نیوانیاندا سهری ههلدهدا، شتیک که نه ههر دەپوق ھۆي شادى و خۆشەۋپسىتى زىاتر بوق بەلگوق ژبانىشىي بۆ ساناتر دەكىردن. ئەرەش تەنانەت بىۆۋگىنى خۆشىي نەبىدەزانى چىۆن سهری هه لداوه و ئاویتهی ژیانیان بووه. ئهمهش باوهر و متمانهیهک بوو که لیزا دوای زهماوهندهکهیان پینی گهیشتبوو، ئهو له سهر ئهو باوهره بوق که میردهکهی مهزنترین و ناوهزمهندترین و پاکترین و بهجهپاترین پیاوی دنیایه. شیرهاو. له ئاکامدا ههمووان دهبی به ئهرکی سهر شانی خۆپانى بزانن كە ريزى بۆ دانين و بە ئاغاي خۆپانى بزانن و دلى ئەو ئىرتنىۋە لاۋە راگىرن. بەلام چىنكە نەپىدەتوانى ھەمبوروان ب ئەر كارانە رازی بکات و ناچاریان بکات ئه و جوّرهی شیاوی گهورهیی ئهوه ھەلسوكەوتى لەگەل بكەن، بە ئەركى خۆي دەزانى كە ھەتا ئەو جىدى له توانايدايه و له دەسىتى دى كەمتەرخەمىيى دەوروبەرىيەكان قەرەبوو بكاتهوه و ئەركى ريزدانان و رازى كردن و به گهوره زانينى ئەو بگريته ئەستۆ. جگە لەوە بىرى لە ھىچ شىتىكى تر نەدەكردەوە و تەواوى توانا و بیر و روّحی خوّی بو ئه کاره ته رخان کردبوو که بزانی و تنبگا

ميردهکهي حهزي له چيپه و به چي دلخوش دهبي که ئهو قولي لي هەلمالى و بەرىدەى بەرى. ئەگەر دروارترىن كارىش بى. لىزا خاوەنى خیسلهت و خدهیه ک بوو که بالاترین هاودلی و هاودهم بوون لهگهل ژن و گراوی خوشهویست لهودا ههیه. به هنی ئهشنقی میردهکهیهوه که رۆح و گیانی لهگهڵی بوو، دەروویهک بەرەو رۆح و دەروونی کرابۆوه و رۆحى ئەو وەك ئاوينەپەكى لى ھاتبوو كە ھەموو جوانى و خۆشىپيەكانى دنیای تیدا دهدی. یوقگینی دهیدی که ژنهکهی ههموو باریکی روح و خدهی تیدهگات و سهر به ههموو سووچ و قوژبنه کانی دل و گیانیدا دهکات و به ههستی تبر و وردبینانهی تابیهت، به خوی زیاتر له روح و خوليا و حەزەكانى تىدەگات و بە دلى ئەو دەجوولىتەوە. دەيزانى ھىچ شتنک نابیته هنری رهنجاندن و گهرد گرتنی دلی و تهمی ههسته تال و ناخوشه کانی دهرهویننی و کانیاوی چیر و شیریناییه کانی ژیانی پر قولّیهتر دهکات. به لام ئه و تاییه تمهندییانه ی تهنیا له چوارچیّوه ی ههستدا نەبوق، بەلكوق لە بىر و خەبالەكانىشى تىدەگەبشىت. تەنانەت لە كاروپارى كارخانه و كشتوكاليشدا كه هيچ شارهزاييهكي نهبوو، به تهگبير كردن یارمهتیی دهدا و سهری لنی دهردهچوو، یان بق هه لسه نگاندن و داوهری كردن له سهر كهساني دهورويهريان كه بوِّقْكتني خوّى هيندي جار دادهما و زوری به لاوه ئەستەم بوو، لیزا یارمەتیی دەدا و لەو بارەپەوه دەكەوتنە گفتوگۆ و بە ھاوكارىي يەكتر گرفتەكەپان چارەسەر دەكرد، بۆيە يۆقگىنى دەپگوت ئەو بۆ من راويركارىكى زۆر بەكەلك و بى ويَّنه به على عامو كاروبارهكان و كهساني دهوروبهريان و ينداويستييه كاني ژيانياني له چاوي ميرده كهيهوه دهدي. دايكي خوّى زور خۆش دەوپست بەلام كاتنگ بۆي دەركەوت بە خۆ تنوەردان لە ژيانيان دلّے میردهکهی شلوی دهکات، لهریّوه لایهنی میردهکهی دهگرت و ئەوەنىدە لىبىراوانە دەمى لە دايكى ھەلىدەمالى كە يىزقگىنى ھەولى دەدا ھىورى بكاتەوە.

جگه لهوانهش لیزا ژنیکی زوّر بهسهلیقه و وردبین بوو، له ههموو ئهوانهش گرینگتر زوّر نهرمونیان و لهسهرهخوّ بوو. ئهو کارهکانی به جوّریک بهریّوه دهبرد که هیچ کهس پیّی نهدهزانی و تهنیا ئاکامهکهی به دیار دهکهوت، ئهویش ریّکوپیّکی و پاکوخاویّنی و رازاوه یی بوو. لیزا زوّر زوو تیگهیشتبوو که ئامانجی میّردهکهی له ژیاندا چییه و ههولّی دهدا ریّکخستن و بهریّوه بردنی کاروباری نیّومال به پیّی ویستی ئهو بیّ. ئهوهی دهبووه هوّی بهختهوه ریی ئهوان له ژیاندا، تهنیا مندال بوو که به داخهوه تا ئهو کاته لیّی بیّبهش بوون. به لام لیرهشدا دهرووی هیوا دانه خرابوو، زستان چووبوون بوّ لای مامانیّک له پترزبورگ و ئهو دانه خرابوو، زستان چووبوون بوّ لای مامانیّک له پترزبورگ و ئهو دانیای کردبوو که لیزا تهندروستیی زوّر باشه و بهبی هیچ گرفتیّک دهتوانی مندالی بیی.

ئهم ئاواتهشیان هاته دی و لیزا له کوتایی سالاا زگی پر بوو. تهنیا شیتیک که بهختهوهرییهکهیانی ئهگهر نهلیّین دهشیواند، لانیکهم دهکری بلیّین ههرهشه ی لیدهکرد، دلّپیسی کردنی لیزا بوو. لیزا زوّری ههول دهدا ئهو ئیره یی بردنه هیور کاتهوه یان لانیکهم بیشاریتهوه، بهلام نهیدهتوانی و ئهوهش زوّری ئازار دهدا... به بروای ئهو، یوقگینی نهیدهتوانی هیچ ژنیکی خوّش بوی چونکه هیچ ژنیک له دنیادا شایانی ئهوه نهبوو له دلّی یوقگینیدا جی بکاتهوه (ههلبهت ئهوهی که خوّی شایانی خوشهویستیی یوقگینیدا بو یان نا، مهسهله یک بوو که هیچ کات گرینگیی پی نهدهدا) و هیچ ئهو بوو یان نا، مهسهله یک بوو که هیچ کات گرینگیی پی نهدهدا) و هیچ ژنیکیش نهدهبوو ریگا به خوّی بدا که ئهوی خوّش بوی.

ھەشت

بەرنامەي رۆژانەيان بەم شىزوەيە بوو: يۆقگىنى ھەمىشە بەيانيان زوو له خهو هه لدهستا و دهچوو به لای کاروبای مهزراوه، بان به سهر كارخانهكهدا رادهگهیشت كه ئستا دهست به كار بوویووه. بان هنندی جار دەرۆپشت بق سهمرا. كاتژمنر دەي بەيانى بق خواردنهوهی قاوه دهگهرایهوه بق مالّی. لهگهل ماریا یاولوّڤنا و لیزا و مامه پیرهکهی که ئیستا لهگهل ئهوان ده ژبا، له بهرههیوان دادهنشتن و قاوهپان دهخواردهوه. دوای ماوههک دهمه ته قصی، که زور جار ئاخافتنه که پان زور گهرموگور ده بوه، ههرکه س ده چوو به دوای كارى خۆپدا هەتا كاتى فراوين. ساءعات دووى دوانسوەرق بـق خواردنی نان و چای نبوهرق کق دهبوونهوه و پاشان هنندنک له ننو باخه که دا پیاسه پان ده کرد، پان به سواری فایتوون ده چوون بق گەشىت و گەران. ئىرارانىش بۆقگىنى بە دەنگى بەرز كتىسى دەخورىندەۋە. لىزاش ئەگەر درۇۋمانىك بىۋايە جىيەجىتى دەكىرد، ئەگەر نه بوایه، دهچوه پشت پیانقکه و مقسیقای دهژه نے، ئهگهر مبوانیشیان بق بهاتیابه، لهگه لی دادهنیشین و دهستیان دهکرد به ئاخافتن. هەركاتىك كە يۆڭگىنى بۆ جىدەجى كردنى كارىك دەچوو بۆ سهفهر، ههموو روّژی نامه یه کی بو ژنه که ی دهنووسی و نهویش وه لامیکی بق دهناردهوه. هیندی جار لیزا لهگه لی دهچوو بق سهفهر و له و کاتانه ههردووکیان دلخوش بوون به خوشی رایاندهبوارد. له

رۆژانى جېژنى سى پېرۆزاندا ۱۲ مىوانى و بەزم و ئاھەنگىان سار دەكىرد و يىق قىننى زۆر دلخىق بىوو كە دەيىدى ژنەكەي ئەو ريورهسمانه ئاوا به ريكوييكي و كارزانييهوه بهريوه دهبا و دهبيته هـنى ئەوەي ھەمـووان شاد و دلخـنش بن. دەيـدى و دەيبيست كە ههمووان به چاوی ریزهوه دهرواننه خاتوونی مالی و ئافهرینی یی دەلىن و ئەرەش ئەرەندەي تىر ئەشىق و خۆشەربسىتى ئەرى لە دلىدا بهتین دهکرد. ههموو شتیک به خوشی و شادی بهریوه دهچوو. لیزا ماوهی دووگیانییه کهی به سانایی تنیه کرد و ههردوو کیان سهرهرای هیندی شهرم و شکق دهستبان کرد به قسه کردن و تهگییر و را سهبارهت به پهروهرده و بارهینانی مندالی داهاتوویان. باسی شيوهي گهوره کردني کۆرپه و ئهو کارانهيان دهکرد که يو مندالېکي ساوا ینویسته. بوقگینی کات و شوینی دباری دهکرد به لام لیزا حهزی دهکرد له ههموو کاریکدا سهر له ییناوی ئهو بی و به پیی ویست و بۆچۈۈنەكانى ئەو ھەسىتى و دانىشىي و لە قسىمى دەرنەچى. بۆۋگىنى كتنبي يزيشكني دهخويندهوه و دهبويست مندالهكهبان به يني بنهما زانستبیه کان گهوره بکات و لیزاش ههموو قسه کانی ئهوی به دل و گیان وەردەگرت، بىق ھەمبوق كارىكىش ئامادە بوق. يەرۆۋپالى بىق مەلۆتكە كردنى ساواكەبان دەدۈۈرى و بېشىكەي بۆ بە دروست كردن دابوو. سالی دووههمی ژیانی هاوبهشی و دووههمین بههاری پیکهوه بوونیان بهم شیوهیه دهست پیکرد.

۱۲- جیزنی تهسلیس واته سیانه (باوک و کور و روّحی پیروز)

نــۆ

زوری نهمابوو بو یهکشهمههی سی پیروزان. لیزا پینج مانگ بوو دووگیان بوو، ئهگهرچی دهبوو زور ئاگاداری خوی بی به لام زور چالاک و بهنهشه بوو. دایکی خوی و خهسووی ههردووکیان به بیانووی ئاگادارییه وه میوانی بوون و به تیز و فر و لاتاو و ناونیتکه له یه که هه دان بووبوونه هوی خهفه و دلتهنگی بوی و به جاری وهرهزیان کردبوو. یو گهلالهیه کی به ربلاو و نوی بوو بو داچاندنی خهریکی تاقیکردنه وهی گهلالهیه کی به ربلاو و نوی بوو بو داچاندنی چهوهنده.

ههر لهو سهروبهندهدا لیزا بریاری دا مال هه نگری و ههموو ژوور و کهلوپهلهکانی بخاته دهری و خاوینیان بکاتهوه. ئهوهش کاریک بوو که له جیژنی پاکهوه نهیکردبوو. دوو ژنی گوندنشینی به کری گرت که به شوردنهوهی تهرکی ژوورهکان و پهنجهره و تهکاندنی فه پش و قهنهفهکان و پاخستنهوهی ژوورهکان یارمه تیی خزمه تکاره کان بده ن. ژنهکان له بهیانی زووهوه هاتن و دوو مه نجه نی گهورهیان نایه سهر ئاور و دهستیان کرد به کار کردن. یه کیک لهو ژنانه ستپانیدا بوو که تازه منداله کهی له شیر بریبوه. له پیگای به پیوه به ری نووسینگهی ئاغاوه که ئیستا دلداری بوو، داوای کاری کردبوو و ههروه ها ده یویست خیزانی ئاغاش له نزیکه وه ببینی. ئه و وه که همروه ها بوو، چونکه چاوی میرده کهی به سهروه و نهبوو به

کهیفی خوّی رایده دا و بهرگیره وهی نهبوو. ئه و له رابردوودا لهگه ل دانیلای پیر تیکه لاویی ههبوو و دانیلا روّژیک کاتی کوّکردنه وهی ئیزنگ له نیو دارستانه که که و تبووه داوی ستپانیدا و هه تا ئه و کاته ی دانیلا، یو قگینی بو خسته تو رهوه، بهرده وام هاتو چوّی مالوّچکه جه نگه لییه کهی ئه وی ده کرد. ئیستاش که ناغا لینی کشابوّوه، ئه و گهنجه ی نووسینگه کهی ئاغای له داو خستبوو. ئیتر بیری له پیّوه ندیی له گه ناغا نهده کرده وه. چونکه دهیزانی ئیستا ئاغا ژنی هه یه. به خوّی ده گوت که ئاغا ئیتر که له بابی خوّی به له په وه لیناوه و ئاور له خوّی ده گوت که ئاغا ببینی و مین نیستبووی که مال و ژیانه که ی زور خاوین و ریکوپیک و رازاوه یه.

 دهکهوینته سهر زمانیان و بی ئیتخیار دووپاتی دهکهنهوه، له ژیر لیروهوه به ورتهورت و دووپات کردنهوه خوی کرد به ژووریدا. رستهکهش ئهمه بوو: «فوسفات پاکانه دهکا.»

ئەگەر لەو كاتەدا ليّت بپرسىيبايە فۆسىفات چ شىتىك و بىق چ كەسانىك پاكانە دەكا، ھىچ وەلامىكى نەبوو بىداتەوە و بىرىشى لىن نەدەكردەوە.

خزمه تکاره کان قهنه فه کانیان هینابووه دهری و له سهر چیمه نه که خهریکی ته کاندنی فه رشه کان بوون.

له بەرخۆپەۋە دەپگۈت: «يەككۈۈ داپكىلەكان! لىزاچ مالىك خاوىن دەكاتەوە! ... فۆسفات ياكانە دەكا ... بەوە دەلىن كەببانوو ... بەلى، چ کەيبانوويەکى شىپرىنە! چ كەيبانوويەكى بى ويننەيە!..» ليىزاى بە رېدوشامېرېکي سيپيهوه هېنايه بهرچاوي خوي، به روخسارېکي پر ترووسکه و شاد و لنوی به پنکهنین پشکووتووهوه، به جورنک که ههرکاتی دهبدی دهموچاوی به و شنوهبه بوو. «بهلّی، دهبی جزمهکانم داكهنم و هه لبهت فوسفات ياكانه دهكا... چونكه وني يهيني لي دي. خاتوونهکهی من بهو زگیریهوه ئهو بۆنهی به سهردا بچی دلی تیکهل دى...» له دلّى خويدا گوتى: «باشه زگى بق ئاوا هه لمساوه؟ چونكه بهک ئىرنىتىقى چكۆلە خەربكە لە نتوبدا گەورە دەبى. بەلى، فۆسىفات پاکانه دهکا!» بهو بیر و خهپالانهوه به لیّوی بزه تیزاوهوه دهستی برد بق دەسكى دەرگاى ژوورەكەى خۆى و ويستى بىكاتەوە، بەلام فريا نه که وت یالی پیوهنی ده رگاکه بۆخنی کرایه وه و ژنیکی پهلویووز رووت که سهتلیّکی به دهستهوه بوو و داوینی کراسهکهی به لادا كردبوو و قــۆلى هەلمالىبوو، لە ژوورەكە هـاتە دەرى و لە نىـو دەرگاكەدا لووتيان بە لووتى يەكدا تەقى. خۆى لادا كە ژنە بيتە دەرى

به لام ژنهش خوی دا پهنا دیوارهکه و به پشتی دهسته ته رهکهی، له چکهکهی سهری ریکوپیک کرد.

یوْقگینی گوتی: «وهره دهری من نایهمه ژووری ههتا تو...» لهپر ناسییهوه و بیدهنگ بوو. ستپانیدا به چاوانی گهش و لیّوی پر بزهوه چاویکی لیّکرد و داوینی کراسهکهی بهردایهوه و بهپهله هاته دهری.

یۆقگینی به نیوچاوانیکی گرژهوه دهستی هه نه نه کاند وه ک ئه وه ی میشیک له خوی ده رکا، دلّی که و ته کوته کوته کوته کوته کخوی به ناخیدا کرد، چونکه هه ستی کرد ئه و دیداره سه رنجی راکیشاوه ... له دلّی خویدا گوتی: «ئه وه یانی چی؟ شتی وا هه ر نابی باشه ئه مه لیّره چ ده کا؟ شتی وا هه ر نابی! ...» له وه دانته نگ بوو که سه رنجی دابوو، له گه نه نه وه شدا نه یتوانیبو و چاوپوشی له و به ژنه له باره ی و هه نگاوی گورج و په لوپووزی ناسک و له ره ی سینگ و گوله پانی بکات و ئه و قول و مه چه که سپیوستوله ی و شان و ملی نه رم و چینی کراس و داوینی به الاداکراوی نه بینی.

سهری داخست که ئیتر نهیبینی و له دلّی خوّیدا گوتی: «من چاو له چی دهکهم؟ ... من دهبی بچم جزمهکانم بگوّرم! ...» وهرسوورا و گهرایهوه بـق ژووری. به لام هیشتا هه نگاویکی هه لنه هینابوّوه بـی ئهوهی خوّشـی بزانـی چـقن، وهک ئهوهی کهسـیک فهرمانی پیدابی، ئاوری دایهوه تاکوو جاریکی تر بیبینی. دیتی ستپانیداش که خهریک بوو له سووچی دیواریک ئاوا دهبوو، راست لهو چرکهیه دا ئاوری دایهوه و له ئهوی روانی.

يۆقگينى له دڵى خۆيدا هاوارى لى هەسىتا: «ئەوە چ دەكەى؟! ئەى ئەوە دەبى چۆن بىر بكاتەوە؟ حەتمەن ھەتا ئىسىتا ھەزار جۆر بىر وخەيالى لە لاى خۆى رستووە!»

پیّی نایه نیّو ژوورهکهوه که تهرکهکهی خووسابوو. ژنیکی تر پیر و لاواز، خهریکی شـتنهوهی تهرکی ژوورهکه بـوو. یـوّقگینی له سـهر پهنجهی پی به نیّو چلکاوی کوّوهبووی تهرکی ژوورهکهدا تیّپهری و چوو بوّ بن دیوارهکه که جزمهکانی لهوی بوون، دهیویست بیّته دهری که پیریژن له ژوورهکه چووه دهری.

دەنگىنىك لە ناكاو لە مىشىكىدا دەسىتى كىرد بە بەلىگە ھىنانەوە: «ئەمەيان رۆيشىت، ئىسىتا ئەوى دىكەيان، سىتپانىدا دەگەرىلىتەوە و تەنيا!»

له دڵی خوّیدا دهیگوت: «خودایه گیان، ئهمانه چ بیر و خهیالیّکن له میشکمدا! من چبکهم؟!» جزمهکانی ههلّگرت و بهپهله له ژوورهکهوه پوّیشت بوّ دیوی جلان. لهوی جزمهکانی له پی کرد و دهستیّکی به سهروچاوی خوّیدا هینا و چوو بوّ بهرههیوانهکه. دایکی لهگهلّ خهسووی خهریکی خواردنهوهی قاوه بوون. لیزا که چاوهروانی ئهو بوو هاوکات لهگهل ئهو له دهرگایهکی دیکهوه هات بوّ بهرههیوانهکه.

لیزا به روخساریکی گهشاوه و لیّوی پر بزهوه هات بهرهوپیری. به لام ئهمری میّرده کهی زور لاواز و زهرده آل و رهنگ بزرکار هاته به رهاو.

له کاتی خواردنهوهی قاوهدا، باسیک هاته گۆری که ههروهک زور جار دیته پیشی له نیوان ژناندا ئه و جوره قسانهی که تایبهتی خویانه و هیچ پیوهندییه کی بیرسایی پیوه دیار نییه، به لام له رواله تدا زنجیرئاسا پیکه وه گری دراوه، چونکه بهرده وام دریژه ی پی دهدری.

ئه و دو و خاتوونه به تیز و کینایه که و تنه گیان یه ک و لیزا هه و لی ده دا له نیروان ئه و تیرانه دا که ئاوقای یه کتریان ده کرد، به شاره زاییه و ه خقی رزگار بکات.

لیزا به میردهکهی گوت: «زور به داخهوهم که فریا نهکهوتین بهر له هاتنهوهت، شوردنهوهی ژوورهکهت تهواو بکهین. به لام من زورم حهز دهکرد که ههموو شتیک به پیکوپیکی له جینی خوی داندریتهوه.»

- تۆ توانىت دواى رۆيشىتنى من تۆزى پشوو بدەى؟

ـ بەلى، زۆر چاک خەوتم، ئىستا حالم زۆر باشە.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا دايكى ليزا گوتى: «حالى ژنيكى دووگيان لەم دۆزەخەدا چۆن دەبى باش بى؟ ئەويش لەو ژوورەدا كە پەنجەرەكانى پوو لە خۆرن و پەردەيەكيان پيوە نييه! لە مالى ئىمە پەنجەرەكان ھەموويان پەردەى ھەتاوگىريان پيوەيە.»

ماریا پاولوّقنا گوتی: «به لام ئیره له کاتژمیر دهی بهیانییه وه سیبهره!»

قارفارا ئەلكسى يۆقنا بەبى ئەوەى لە دروازىي قسىەكانى خۆى ئاگادار بى وەلامى دايەوە: «ئاكامەكەشىي تاوياوە. شىيدارىي ھەوا لەوەوە سەرچاوە دەگىرى. پزىشىكەكەى مىن ھەمىشى دەلىي ھەتا سروشتى ناتەندروست نەناسى، دۆينەوەى نەخۆشىي مەحاللە. ئەويش دەزانى چى دەلى. چونكە باشترىن پزىشكە. ئىمە ھەموو جارى سەد رۆبلى ويزىت پى دەدەين. خوالىخۇشبوو مىردەكەم برواى بە پزىشك و دەوا و دەرمان نەبوو، بەلام بى مىن، ھىچ كات بى ھىچ شىتىك درىغىي نەدەكرد.»

- چۆن دەكرى پياوىكى كە لەشسىاغى ژن و منداللەكانى لە گۆرىدا بى، كەمتەرخەمى بنوىنى و درىغى بكات!

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گوتى: بەلىّ، ھەلبەت كاتىّك ژن خىّى پارەى ھەبى، ھىچ پىويسىتىيەكى بە مىـّىرد نىيە و نابى لارەمل بىرى. بەلام ئەوەشىمان لە بىر نەچى، ژنى باش دەبى ھەمىشە سەر لە پىناوى مىرد بى. كىشەكە لىرەدايە كە لىزا دواى نەخىقشىيەكەى زۆر لاواز و بىھىرد بورە.»

- نا، دایه گیان، حالّی من زور باشه، ئهی بوّچی نقشکی کولاویان بوّ نههیناوی؟

- نامهوى، من پيويستيم به نقشكى كولاو نييه. ههر ئهو نقشكه كاله تهواوه.

ماریا پاولوقنا، وهک ئهوهی بیههوی بهرگری له خوّی بکات گوتی: «من له قارقارا ئهلکسی یوقنام پرسی، خوّیان نهیانویست.»

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گەورەيى نوانىد و لەوە زياتر لە سەرى نەرۆيى و ھەر ئەوەنىدەى گوت: «نا، مىن خۆم ئەمىرۆ ئىشىتيام لى نەبوو!» وەك ئەرەى بىھەوى كۆتايى بە مشتومرەكە بىنى رووى لە

یـۆڤگینی کـرد و لیّـی پرسـی: «دهی ئیّـوه چیتـان کـرد، فوٚسـفاتتان له زهوییهکان پرژاند؟»

ليزا چوو نقشكي كولاو بينني.

ماریا پاولۆڭنا گوتى: «لیزا، لیزا، لهسهرهخوّ به! ئاوا به توندى ههنگاو مهنى، مهترسىداره بوّت!»

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە لەبزىكى تىكەل بە كىنايەوە گوتى: «ئەگەر رۆحى ئاسوودە بى، ھىچ مەترسىيەك لە گۆرىدا نىيە!» بەلام خۆشى باش دەيزانى كە كىنايەكەى ھىچ بنەمايەكى نىيىيە و لە خۆرا قەلسىه دەگىرى.

لیزا گهرایهوه و نقشکی کولاوی هینا. یوقگینی به بی تاقه تییه وه قاوه کهی ده خوارده و گویی راگرتبوو. ئه و هینده ی گوی له و چهله حانی و مشتوم رانه بووبوو ئیتر وهیده زانی بای دی. به لام ئهم رق ئه م تیز و لاتاوانه زیاتر له جاران میشکی ئازار ده دا. دهیویست بیر له و شتانه بکاته وه که به سهری هاتبوو، به لام ئهم قسه پروپووچ و فر و لاتاوانه نهیانده هیشت بیر بکاته وه. قارقارا ئهلکسی یوقنا دوای خواردنه وهی قاوه کهی هه ستا و به رق هه ستاوی رقیشت. لیزا و یوقگینی و ماریا پاولوقنا له وی مانه وه و ده مه ته قینی ئاسایی و خومانه یان دریژه پیدا.

لیزا که ژنیکی زیرهک و بیرتیژ بوو و ئهویندارانه له میردهکهی دهروانی و چاوانی دهخویندهوه، لهریوه تیگهیشت میردهکهی خهمیکی له دلدایه و لینی پرسی که رووداویک دلتهنگی کردووه؟ یو قگینی که خوی بو پرسیاریکی ئاوا ئاماده نهکردبوو، پهشوکا و زمانی کهوته تهتهله کردن و گوتی که هیچ شیتیک رووی نهداوه. به لام ههر ئهو وهلامه زیاتری لیزا خسته گومی بیر و خهیالهوه و تووشی دردونگیی

کرد. دهیزانی و لیّی روون بوو که کیشهیه ک میّرده که ی بیّتاقه ت کردووه و تهنانه ت زوریشی ئازار دهدا و سوور سوور دهیزانی شـتیّک قهوماوه. به لام میّرده که ی نهیده گوت که چـی بوّته هـوّی بیّتاقه تی و ئازاری. به لام دهبی چـی ئاوا دلّته نگـی کردبی و رهنجاند بیّتی؟

يازده

دوای خواردنی ناشتایی ههریهک به لایهکدا روّیشتن. یوّقگینی به پینی عادهتی ههموو روّژیکی چوو بوّ نووسینگهی کارهکهی. نه کتیبیکی ههلگرت بیخوینیتهوه و نه خوّی به نووسینی نامهوه خهریک کرد. له پهستا جگهرهی دهکیشا و بیری دهکردهوه. له لایهکهوه سامری له خوّی سوور مابوو و له لایهکی دیکهشهوه ئهو ههسته دزیوه ئازاری دهدا و خهمباری کردبوو که له ناکاو له ناخیدا سهری ههلدابوو، که ئهو قهت چاورهوانی نهبوو. چونکه پیّی وابوو ژن هینان له چنگ ئهو قهیدوبهنده رزگاری کردووه.

دهبوو نامهیه کبنووسی و یادداشتیک ئاماده بکات، له پشت میزه که دانیشت و خوی به کاره کانیه وه سه رقال کرد. کاتیک کاره کهی ته واو بوو خهم و نیگه رانیه یکه ی به ته واوی له بیر چووبو وه. هه ستا و چووه ده ری دهیویست سه ریک له گهله خانه که بدات، به لام دیسان نیو چاوانه که ی نهیهینا و هه رکه گهیشته به رهه یوانی سه رقالد رمه مان، دیسان کراس و له چکه سووره که، به ریکه و تیان ئانقه ست، له سووچی دیواره که وه وه دیار که وت و به قول و سینگ و سمتی نه رمه وه به به رده میدا تیپه پی به لام هه ربه وه نده به سنده ی نه کرد و کاتیک دو و سی هه نگاوی لی دو ور که و ته وه ده ده ستی کرد به هه لاتن و به که شمونه شم و یاری کردن هه و لمی دا و هه پیش ها و کاره که ی که وی.

دیسان ئه و نیوه رق گهرمه و بنجی گهزگه زک و پشت مالوّ چکه که ی دانیلا و سیبه ری دار بووزه کان و روخساری بزه تیزاوی ژنه که گهلایه کی ناسکی به ددانه سپییه کانی گرتبوو، هاتنه وه به رچاوی.

یو قگینی له دلّی خویدا گوتی: «نا، وا دیاره ئهستهمه بتوانم به و شیوهیه له بیر خوّمی بهرمهوه و پرزگار بم له دهستی» پراوهستا ههتا ژنهکان دوور کهوتنهوه و دیار نهمان. ئهو کاته له قالدرمهکان هاته خواری و چوو بو نووسینگه کهی. کاتی نان خواردنی نیوه پوبوو، بویه خودا خودای بوو پیشکاره کهی لهوی بی. که دهرگاکهی کردهوه، پیشکاره کهی لهوی بیدوپو ههستابوو. له نیوه پاستی ژووره کهدا پاوهستابوو و خوّی ده کیشایه و و باویشکی نیوه پاستی ژووره که دا پاوهستابوو و خوّی ده کیشایه و ه و ساستیکی دهدا. چاویشی له گاوانیک بوو که هاتبوو بو نووسینگه که و شتیکی پیده گوت.

⁻ قاسىلى نىكۆلايۆقىچ!

- بەلى گەورەم، فەرمايشتىكتان ھەيە؟
- ـ دەمويست هيندى قسەت لەگەل بكەم.
 - ـ فهرموون گهورهم، له خزمهتدام!
 - ـ نا، جارئ قسهكانتان بكهن!

قاسىلى نىكۆلايۆقىچ بە گاوانەكەى گوت: «يانى ناتوانى بيھينى؟»

- زۆر قورسە قاسىلى نىكۆلايۆقىچ!

يۆڤگينى ليى پرسى: «چى زۆر قورسە؟»

- هیچ گەورەم، مانگایەک لە مەزرا زاوە! زۆر گرینگ نییه ... پییان دەلدیم ئیستریک له عارەبانەکە بکەن. بچق بە نیکۆلای لیسقخ بلی عارەبانەکە ئامادە بکات.

كابراى گاوان رۆيشت.

یوقگینی ههستی کرد سوور هه لگه راوه. گوتی: «دهمویست بلیم ... قاسیلی نیکو لایوقیچ ... ده زانی چی کاتیک رهبه ن بووم، هیندی جار به لاریدا ده رویشتم و کاری نه شیاوم ده کرد. رهنگه توش بستیتت.»

قاسیلی نیکولایوقیچ زهردهیه کی گرت. به لام له رواله تدا دلّی به ئاغا سووتا و گوتی: «رهنگه مهبه سنت ستپاشکا ۱۳ بی !»

__ به لّ_ى ... وایه .. كهوایه دهزان_ى. مهسهه كه ئهوهیه كه تكات لیده كهم ئیتر بق كارى روّ ژانه مهینیره بق مالّى ئیمه. خق بقرضوت باش دهزانى كه ... هاتنى ئهو بق ماله كهى من جوان نییه و خهلك قسه و قسه لقكمان بق ساز دهكهن ...»

١٣- سىووكەلەناوى سىتپانىدا.

ـ به لنى، حەتمەن كارى قانيايە. بەرپرسىى نووسىينگە ئەو ژنەى ھۆناوەتە سەر كار.

ـ باشه، كهوايه خوّت كارهكه جيبهجي بكه!

بەو مەبەستەى شەرمەزارىيەكەى خۆى بشارىتەوە، لەگەڵ گۆرىنى باسەكە درىزدى بە قسەكانى دا: «دەى، كەوايە پاشىماوەى فۆسىفاتەكە بە زەوييەكانەوە دەكەن!»

ـ به لني گهورهم، ههرئيستا دهچم پيي رادهگهم!

مهسهله که بهم شیرهیه کوتایی پیهات. یوهگینی خاترجهم بوو. به هیوایه ی که سالیک بهبی دیتنی ئه و به ئارامی تیپه پیوه، ئیستاش ههروا دهبی. له دلّی خویدا گوتی قاسیلی به ئیقانی به رپرسی نووسینگه که ی دهلی و ئیقانیش به ستپانیدا، ئه ویش تیده گا که من حهز ناکه م ئه و بارودو خه دریژه ی ههبی و خوشحال بوو له وه ی که سهره پای دژواریی کاره که، خوی ناچار کردووه له گه ل قاسیلی نیکولایو قیچ قسه بکات. له دلّی خویدا گوتی: «به لیّ، ئاوا باشتره و زوریس له و ههستی دوودلییه و ئه م بارودو خه پرشوورهییه باشتره.» کاتی ئه و تاوانه شی و هبیر هاته وه که له خهیالی خویدا ئه نجامی دابو و، موچرکیکی پیدا هات.

دوازده

ئه و هه و له خه خلاقییه ی ی و قگینی به گیان و د ل به خوی سه اماند و به سه ر شه رمی خویدا زال بوو، وای لیکرد نهینیی خوی له لای قاسیلی نیکولای و قیج بدرکینی و هه ر ئه وه ش بوو به هوی ئه وهی ویژدانی ئاسووده بی د لی حه سایه وه و پینی وابوو هه موو شتیک کوتایی پی هاتووه ایبزا له پیوه تیگهیشت میره که ی خهیالی ئاسووده بووه و تهنانه ت له جاران د لخوشتره اله د لی خویدا گوتی: «ئه م چه له حانی و تیز و لاتاوانه ی دایکی هه ردووکمان به پاستی بوته هوی د لته نگی و ئازاری . ئه و هه موو د لیاکی و هه سته ناسکه یه وه به پاستی بیستنی ئه و قسه تال و پر له تیر و توانج و ته شه رانه ده بی زوری ئازار بدات .»

رۆژى دوايى يەكشەممەى سى پيرۆزان بوو و ھەواكەى زۆر خۆش بوو، ژنانى لادىيى كە بە پىلى دابى ئەو رۆۋانە دەچوون بى نىپو دارستانەكە تاكوو تاجە گولىنە دروست بكەن، لە سىەر رىگايان كاتىك لە مالى ئاغا نزيك بوونەو، دەسىتيان كرد بە گۆرانى گوتن و ساما و ھەلىلەركى. ماريا پاولۇقنا و قارقارا ئەلكسى يۆقنا كراسى جوان و نويىيان لەبەر كردبوو، بە چەترەوە ھاتن بى بەرھەيوانى ساەر پليكانەكان و لەكەپى شاييەكە نزيك بوونەوە. مامى يىۆقكىنى كە پياوىكى دالىتە و مەمىشى سەرخۆش بوو، ئەوسىاللە ھاوينەكەى مىوانى ئەوان بوو. ھەمىشى بەردۆش بور، ئەوسىاللە ھاوينەكەى مىوانى ئەوان بور. پىرەپياو بە دەموچاوىكى پەنەميو و جلوبەرگى ھەورىشىمى چىنىيەو، لەگەل ئەوان ھاتبورە دەرى.

وهک ههمیشه بازنهی ژنانی جحیّل و کچانی لادیّیی به جلوبهرگی رهنگاورهنگهوه له نیوهراستی ئاپورهکهدا بوون و دهستهیهکی تر به شیّوهی بازنه یی دهستیان گرتبوو، ههلده په رین و دهوری گوره پانه که یان دهست له لیّدهدا و کوّلکه زیّرینه یه کی بزوّکیان پیکهینابوو. ئه و کچانه دهست له دهستی یه کدا ههلده په رین و ته شک و داوینی کراسه چییته نوی و رهنگاورهنگه کانیان خشه خشی ده هات. کوران قاقایان ده کیشا و له گهل گهری شاییه که دهچوونه پیشی و ده هاتنه وه دواوه. پولیّک لاوی تر به گهری شاییه که دهچوونه پیشی و ده هاتنه وه دواوه. پولیّک لاوی تر به کورته کی رهش و که هوو و کراسی سوور و ئاره قچن له سهردا، به رده وام خهریکی تو و ترووکاندن بوون و تیخوله کانیان تف ده کرده وه. خرمه تکاره کان و خه لگانی غه واره که له گونده کانی دیکه و هاتبوون، دو ور تر راوه ستابوون و چاویان له و سهما و دیلان و به زمه ده کرد. ههردو و ژنه که واته دایکی یو قینی و لیزا چوون بو قه راغ شاییه که و لیزاش به دوای ئه واندا که کراسیکی شینی له به رکردبو و و ته نزیل و قردیله ی رهنگینی له که زیه ی دابو و، له ژیر قوّله فشو فوّله که یدا زهند و مه چه که باریک و سپیه که ی و به له مرکه تیژه که ی دیار بو و.

میرمندالیک که گویی له دهنگی ههرا کردنی لیزا بووبوو، هات بو لای یو قگینی و گوتی: «ئاغا، خانم بانگت دهکا!» لیزا بانگی دهکرد تاکوو یهکیک له ژنهکان ببینی که زور جوان سهمای دهکرد و سهرنجی ئهوی پاکیشابوو. ئهو ژنه ستپانیدا بوو، سارافونیکی قول فشی زهردی له بهر

کردبوو، به ژنی کراسه که ی قوله و سه رشان و که مه ره که ی چیندار بوو، له چکه یه کی هه وریشمینی به سه ردا دابوو. زوّر شاد و له جوّش سه مای ده کرد و سه رنجی هه مووانی بو لای خوّی راکیشابوو. ده موچاوی سوور هه لگه رابوو و لیّوی پر بزه ی به شیله بزه یه کی دلّرفین رازابووه. به راستی سه ما و که شمونه شه که ی جوان و دلّبزوین بوو، به لام یو قمینی نه دیدیبوو.

چاویلکه که ی راسته و پاسته کرد و که چاوی پنی که وت گوتی: «به لْنی، به لْنی!» له دلّی خوّشیدا گوتی: «وا دیاره من ناتوانم خوّم له داوی ئه و ژنه ده رباز بکه م!»

 تامهزر قیانه له له شولاری راما و دیتنی کولمه ی سوور و قوّل و بهله کی رووتی، ئۆخژنی به دلّی دهبه خشی.

له ناکاو ههست و حهزیکی بهتین له ناخی گهرا. دهتگوت دهستیکی بههیز گرتوویه و رایدهکیشی. دلّی به پرتاو لیّی دهدا و دهتگوت چنگی کهسیک له ناخی سینگیدا ههلیدهگولوّفی. چاویکی له دهوروبهری خوّی کرد و رویشت بو لای.

دهنگیک له پشت سهریه وه بانگی کرد: «یو قگینی ئی قانو قیچ، یو قگینی ئی انوقیچ، من هاتووم عهرزی به پیزتانی بکه م که ...» یو قگینی، سامو خینی که ریزکهنی دی که چهند رو ژ بوو خهریکی هه آلکه ندنی چالاو بوو. وه خو هاته وه و به پهله ئاوری دایه وه. چوو بو لای سامو خین و له گه آل ئه وه ی قسیه یه له گه آل کی ابرای که ریز که ن ده کرد، سهری وه رسوو راند و دیتی ستپانیدا و ژنه که ی هاوری به سه راولیژییه که دا داگه ران بو لای چالاوه که یان چوون بو سه ر چالاوه که و چاو لیکردنیان کرده بیانوو. هه ردوو ژنه به نه رمی چوون بو سه ر چالاوه که و دوای ئه وه ی توزی راوه ستان، به هه آله داوان بو لای کوری سه ما و دوای ئه وه ی دوانه وه.

سێڒده

گرینک ئهوه بوو که ئهو خوّی ههستی دهکرد شکستی خواردووه و ئیتر ئیراده له دهستی خوّیدا نهماوه و وزهیه کسی دیسکه هه لیدهسوورینی نهمرو پیکهوتنیکی پیروز پزگاری کردبوو و نهیهیشتبوو تووشی ئهو خمخورکه ببیتهوه، به لام سوور سوور دهیزانی ئهگهر ئهمروقش نهبی، سبهینی یان دوو پوّژی دیسکه تیده کهوی و تیداده چی.

به للسن تنسداده چن. ئه و له به رچساوی بسو و که تووشسی چ پوژه په شییه که ده بی د خیانه ت کردن له ژنهکهی، له ژنیک که پوّح و گیانی له گه لیه تی و خوشی ده وی. له گوند و له گه ل ژنیکی لادییی، له به رچاوی هه مو و خه لکی، ئه ی پر ژه په ره وی و تیداچوون ئه وه نییه ؟ بی

14- Ana Prokhorova

ئابروویی، رهش بوون له بهرچاوی خه لک، دوای ئهوه چون له نیو کومه لاا سهری هه لینایه، ئیتر دوای ئهوه مه حال بوو بتوانی بژی. نا، ده بی ریگه چاره یه ک بدوزیته وه.

له دڵی خویدا گوتی: «خودایه گیان، خودایه گیان چبکهم؟ یانی دهبی من به و شیوهیه تووشی زهلکا و بم و تیدابچم؟ یانی به راستی هیچ ریگهچارهیه کنییه؟ به لام ههرچونیکه دهبی کاریک بکهم و ریگهچارهیه ک بدوزمه وه!»

حوکمی له خوّی دهکرد: «بیر له ئهو مهکهوه، بیر له ئهو مهکهوه!» ههر لهو کاتهدا ئهوی وهبیر دههاتهوه دهیهینایه بهرچاوی خوّی، له ژیر داره بووزهکاندا.

چیرۆکێکی وهبیر هاتهوه که له جێیهک خوێندبوویهوه. چیرۆکی پیاوێکی تهرکهدنیا که شهیدای ژنێکی جوان ببوو و دهبوو دهست به لهشیدا بێنی و شیفای پی ببهخشی، بویه بو پرزگار بوون له وهسوهسهی ههوهس، دهستهکهی دیکهی خستبووه سهر ئاور، به جۆرێک که قامکهکانی سووتابوون. که ئهو چیروٚکهی وهبیر هاتهوه له دلّی خوّیدا گوتی: «بهلّی، منیش وای به باش دهزانم قامکهکانم بسووتێنم و پوٚحی خوّم له زایه بوون پرزگار بکهم.» چاوێکی له دهوروبهری خوّی کرد که دلّنیا بی هیچ کهس له ژوورهکهدا نییه. پاشان موٚمێکی ههلکرد و لهگهل ئهوهی به توانجهوه به خوّی دهگوت: «دهی ئیستا بیر له ئهو بکهوه» قامکی لهسهر گپی موّمهکه پراگرت. بهلام قامکی سووتا و بی ئیختیار کیشایه دواوه که به دووکهل پهش ههلکهپابوو. مـوّمهکهی کوژانـدهوه و فویێـی دا و لهگهل ئهوهی به ههلکهپابـوو. مـوّمهکهی کوژانـدهوه و فویێـی دا و لهگهل ئهوهی به گهوجیێتـی خوّی پیکهنی، گوتی: «ئهو فکره قوّره! دهبی پیگایهک گهوجیێتـی خوّی پیکهنی، گوتی: «ئهو فکره قوّره! دهبی پیگایهک

لیّره دوور بخهمهوه. پارهیهک دهدهم به میّردهکهی که بیبیات بق شار یان گوندیّکی دیکه. دهی ئاوا ههمووان دهزانن و دهمدهنه بهر پلاری تهوس و توانج. ههرچی دهیلیّن با بیلیّن. ههرچییهک بی له بهرهوروو بوون لهگهل ئهو مهترسییه باشتره. بهلیّ، ئهوه کاریّکه دهبی ههرچی زووتر جینهجیّی بکهم!» ئهم قسانهی لهگهل خوّی دهکرد و چاوی له سهر ئهو ههلنهدهگرت. له ناکاو له خوّی پرسی: «ئیستا خهریکه بو کوی دهچیّ؟» پیّی وا بوو ژنه دیتوویهتی له پشت پهنجهرهکهوه راوهستاوه و تهماشای دهکا. چاویّکی له پهنجهرهکه کرد و دهستی راوهستاوه و تهماشای دهکا. چاویّکی له پهنجهرهکه کرد و دهستی باخهکهدا رویشتن. یوقگینی بی ئهوهی خوّی بزانی بوچی و به چ باخهکهدا رویشتن. یوقگینی بی ئهوهی خوّی بزانی بوچی و به چ مهبهستیّک لهو فکره ی خوّی رازییه، رویشت بو نووسینگهی مهبهستیّک لهو فکره ی خوّی رازییه، رویشت بو نووسینگهی

قاسیلی نیکولایوقیچ جلوبه رکی جیزنی له به ردا و رونی له قری دابوو، له که ل ژنه کهی و میوانه کهی که له چکهی به سه ردا دابوو، له سه ر میزه که چاییان ده خوار ده وه.

- قاسلى نىكۆلايۆقىچ، دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.
 - ـ باشه، فهرموو گهورهم!
 - ـ نا، وا باشتره بییه دهری!
- ههرئیستا، به لام پهله مه که با کلاوه کهم له سهر کهم.» رووی له ژنه کهی کرد و گوتی: «تانیا، سهری دووکه لکیشی سهماوه ره که بنیره!» کلاوه کهی له سهری کرد و شاد و لین به بزه هاته دهری.

یۆقگینی بۆی دەرکەوت که گزیرهکهی قودکای خواردوتهوه. به لام چاری نهبوو. پهنگه ئهوه باشتر بی و له کاتی سهرخوشیدا باشتر دهیتوانی پریسکه ی دنی له لا بکاتهوه.

يۆقگىنى گوتى: «قاسىلى نىكۆلايۆقىچ، دەمەوى دىسان سەبارەت بە بابەتەكەى پىشوو قسەت لەگەل بكەم، سەبارەت بەو ژنە!»

- چۆن؟ من خۆم پیم گوتن ئیتر کاری پی نهدهن!

ـ نا، من بیریکی باشترم کردو ته وه دهمهه وی سهباره تبه و بیره کی خوم قسه تا له گه ل بیره می خوم قسه تاکری لیره دووریان بخهینه وه؟ ناکری هه موو بنه ماله که یان بق شوینیکی دیکه راگویزین؟

قاسیلی نیکوّلایوّقیچ به لهبزیکی نابهدلانه و به جوّریک که یوّقگینی پینی وابوو تانه و تهشهری پیوهیه، گوتی: «چوّن؟ جا بوّ کوییان راگویزین؟»

- من پیموایه دهکری بریک پارهیان پی بدهین و زهوییهک ، بن وینه له کولتوقسکی ۱٬۰ دهتوانین پیملیان بکهین بچن بن ئهوی و ئیتر لیره نهمینن.

- به لام چـۆن، بچـن بـۆ كـوى؟ ئەوان ژيـن و ژيواريـان ليـرهيه. پشتاوپشتيان ليره بووه. ئيسـتا چ كاريكى به ئيوهيه كه ئاوا دەتەوى ليره برۆن؟

- قاسیلی نیکوّلایوٚقیچ، دهبیّ ئەوە تیبگەی، ئەگەر خانم بەوە بزانی، چبکەم؟

ـ بق دەزانى؟ كى ھەيە شىققارى بكات؟

- به لام چۆن دەكىرى بەق تىرس قادلەرلوكىدى بىۋىم! بەراسىتى كەقتوقمەتە بارودۆخىكى زۆر ئالەبارەقە!

- بق لهخوّرا دلّی خوّت نارهحهت دهکهی؟ خهمت نهبی. کی ههیه که بیههوی کای کوّن به با بکاتهوه؟ وهک دهلیّن "رابردوو مههینه کایه،

15- Koltovsky

دنیا که مهرگی له دوایه" یان وهکوو پیشینیان ده لین "دنیایه له کهو ده، بیگوناهیکی نییه، کهس بیهه له نه ویاوه له سهر نهم زهوییه."»

ــ لهگهڵ ئهوهشــدا وا باشــتره ليـّـره نهميّـنن. تــق نــاتوانى لهگهڵ ميردهكهى قسـه بكهى؟

- ئاخر چیی پی بلیّم؟ باشه یو قگینی ئیقانو قیچ، تو بو لهخورا دنیات له خوت کردوته چهرمه چولهکه؟ کی لیره ههیه که خراپهی توی بویی؟ یان شتی بلی همموو خهلکی چاویان له تویه و رهفتاری تود دهکهنه سهرمه شقی خویان.

ـ لەگەل ئەوەشدا بچۆ قسەيان لەگەل بكه.

ـ باشه، پییان دهلیم.

ئەگەرچى دەيزانى ئەو كارە ھىچ ئاكامىكى نىيە، ھەر ئەو دەردەدل كردنەى لەگەل گزيرەكەى تۆزى ئاسوودەى كرد. گرينگ ئەوە بوو ھەستى دەكرد نىگەرانىيەكەى زياتر لە رادەى خۆى مەترسىييەكەى لە بەرچاوى گەورە گردۆتەوە.

باشه مه گین قه راری جیزوانی له گه ل دانابوو؟ شتی وا مه حال بوو. چووبوو له نیو باخه که دا پیاسه بکات و ژنه ش به رین که وت له ویوه تیپه ریبوو. هه رئه وه و برایه وه!

چارده

ههر ئه و روّژه ی جیّژنی سی پیروّزان که یوقگینی دوای نانی نیوه و پلهه پیاسه کردن له نیّو باخه که، له ویّوه ژنه که ی برد بق مهزرا تاکوو سیّوه پی له وه پیشان بدا، لیزا له وی کاتیک ویستی له جوّگهیه ک بیه پیشان بدا، لیزا بازدانه که دا لاقی وه رگه پا و که وت. هه لبهت به نه رمی به سه رازدانه که دا لاقی وه رگه پا و که وت. هه لبهت به نه رمی به سه رازدانه که و تو قیژاندی، یو قگینی له پوخساریدا نه که هه رترس، به لکو و ژانیشی دی. ویستی هه لیبستینیته وه، به لام لیزا دهستی نه دایه و به شیله بزهیه که وه گیوتی: «نا، په له مه که یو قگینی، خوم هه لده ستمه و ه می په نه بوو. ته نیا لاقم و ه رگه پا!» هه روا که که و تبو و یو قیقگینی چاوی له چاوی کرد و له نیگایدا نیشانه ی خه تای دی.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گوتى: «ئاخر چەندەتان پى بلىيم ژنى دووگيان نابى ئەوەندە جرپن و ھەلەشە بىن!»

- هيچ نييه دايه گيان، ئيستا هه لدهستمهوه!

میرده که ی یارمه تیی دا و هه ستایه وه، به لام هه ر له و کاته دا رهنگی په ری و ئاسه واری ترس له روخساریدا وه دیار که وت.

- بهلّى وا دياره حالم باش نييه.

دایکی بانگی کرد و شتیکی به گویدا چرپاند.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا ھاوارى لى ھەستا: «ئەيرۆ، بەدبەخت خۆم، خودايە گيان، دىتووتە چ بەلايەكتان بە سەر كچەكەم ھينا! مىن پىيم

گوتن مهچن. راوهستن من دهچم بق لای خزمهتکارهکان. کچهکهم نابی به ریدا بروا، دهبی له سهر عارهبانه و به راکشاوی بیبهنهوه بق مالی.»

یۆڤگینی به دهستی چهپی گرتی و گوتی: «مهترسه لیزا گیان، خوّم دهتبهمهوه. دهستت له ملم ئالیّنه. بهلیّ، ئاوا!»

دانهوی، باوهشی کرد به قاچیدا و بهرزی کردهوه، دوای ئهوه ئیتر هیچ کات ئازاری ئاویتهی شیرین کامیی به ئاشکرای له پوخساری هاوسه دهکهیدا له بیر نهچووه.

لیـزا به زهردهخهنهیهکهوه گـوتی: «خوّشهویسـتهکهم، مـن زوّر قورسم! دایکم خهریکه ده پوا. پنی بلّی پاوهستی.» سـهری دانهواند و مـاچی کـرد. دیـار بـوو دهیـههوی دایکـی بگه پنـتهوه و ببینـی که میّردهکهی چوّنی له باوهش کردووه.

یۆقگینی بانگی قارقارا ئەلكسی یۆقنای كرد كه پەلە نەكات و ئەو دەتوانى لىزا بگەيىنىتەوە بۆ مالىن. قارقارا ئەلكسى يۆقنا راوەستا و كە چاوى پىيان كەوت زۆر توندتر لە پىشوو داى لە قولپەى گريان و بانگ و هاوار: «داينى، كچەكەم دەخەى. من دەزانم دەيخەيە خوارى. داينى، تۆ دەتھەوى كچەكەم بكووژى. تۆ رىزەيەك ويژدانت نىيە!»

ـ نا، مەترسە نايخەمە خوارى. خۆ ئەوەندە قورس نىيە.

- نابی تق له باوهشی کهی، داینی. من ناتوانم ببینم تق له بهرچاوی خقم کچهکهم دهکوژی.

ئەوەى گوت و بە ھەلەداوان خۆى كرد بە نيو باخەكەدا. لىزا بە بزەيەكەوە گوتى: «گويى مەدەيە خۆشەويستەكەم.» - خۆزگە وەك ئەوجارە تووشى كىشە نەبىن. ـ نا، مەبەسىتم ئەوە نىيە خۆشەويسىتەكەم. ئەمەيان ھىچ گرىنگ نىيە. من مەبەسىتم قسەكانى دايكمە. باشە دامنى، ماندوو بووى. تۆزى پشوو بده.

به لام یــق قگینی ئه گهرچــی زور مانــدوو ببــوو، به پووخوشــی و غولووره وه گهیاندییه و مالّی و لیزای نهدایه دهست ئه و خزمه تکار و ئاشپه زهی که قارقارا ئهلکسی یو قنا پهیدای کردبوو و ناردبوونی بو یارمه تی و به هه له داوان به ره و پیریان ده هاتن. لیزای برده ژووری خه و ده یه و به سه ریخه فه کهی را یکنشا.

لیزا گوتی: «باشه، ئیتر برق.» دهستی گرت کیشای بق لای خقی، ماچی کرد و گوتی: «من و ئانووشکا خقمان به ههموو کارهکان رادهگهین، خهمت نهبی؛ تق برق.»

ماریا پاولوّقناش له خانووهکهی تهنیشتهوه خوّی گهیانده لایان. جلهکانی له بهری لیزا داکهند و له نیّو پیخهفهکهدا رایکیشا. یوّقگینی له ژووری میوانداری کتیبیکی به دهستهوه، مات و چاوهروان دانیشتبوو. قارقارا ئهلکسی یوّقنا به پهنایدا تیّپهری و ههلسوکهوتی هیّنده توسنانه و پر له سهرکوّنه و لوّمه بوو، هیّندهش گرژ و نیّوچاوان تال بوو دهتگوت ههوری بههاره، بوّیه ترسی شکانده دلّی یوّقگینی. به زمان تیکهلهاتنهوه له خهسووی پرسی: «دایه گیان، لیزا چوّنه؟ چیتان کرد؟»

_ چبكەين؟ ئەوە پرسىيارە تىق دەيىكەى؟ ئەوەى كە پىت خۆشسە بىبىستى ھەر ئەوەيە. ئەگەر پىت خۆش نەبوايە. نەتدەخستە نىق جۆگە ئاوەكەوە.

یۆقگینی به توورهیی دهنگی هه لبری: «قارقارا ئهلکسی یوقنا، ئیتر هه لسوکهوتت زور ناحه زبووه و به تهواوی شووت لی هه لکیشاوه.

ئهگهر دهتههوی خه لکی ئازار بدهی و دلیان برهنجینی و ژیانیان لی تال بکهی ...» دهیویست دریژهی پی بدا: «... ئیره جینی ئهوه نییه. برق بق شوینیکی تر.» به لام ددانی به خقیدا گرت و گوتی: «بق ئهو بارود قحه به لاوه گرینگ نییه و سهرت له کیشه دهخوری؟»

ــ «تـاقهتی چهلهحـانیم نیـیه، ئیتـر کـار له کـار تـرازاوه.» شهوکلاوهکهی قیت نا به تیلاگی سهریهوه و رویشته دهری.

لیـزا به راسـتی خـراپ که و تبـوو. لاقـی و ه رگه رابـوو و زهبـری و یکه و تبوو. مه ترسیی ئه وه ش له گوریدا بوو که دیسـان منداله که ی بار بچی. هه موو دهیانزانی که هیچ کاریکیان له دهست نایه و دهبی راکشـی و پشـوو بدا. له گه ل ئه وه شـدا بریاریان دا که سیک بنیرن بی شار و پزیشک بینی.

یۆقگینی بۆ پزیشکه که ی نووسی: «جهنابی نیکۆلای سیمۆنۆقیچ، ئیسوه ههمیشه لهگهل مندا گهورهییتان نواندووه و به دهنگمهوه هاتوون، هیوادارم ئهمجارهش دهست به پوومه وه نهنیی و بگهیه فریای ژنه که م. ئه و له ... ههتا دوایی.» که نامه که ی نووسی پۆیشت بۆ گهله خانه که تاکوو ئه سپ و عاره بانه ئاماده بکات. چهند ئه سپ پیویست بوو بۆ هینانی پزیشکه که و دیسان بردنه وه ی بۆ شار. کاتیک کاری ملکه که پر پیت و گهشه نییه، ئه و کاره به خیرایی کاتیک کاری ملکه که پر پیت و گهشه نییه، ئه و کاره که ی چهتی جینه جی نابی و ده بی تهگییری بۆ بکات، تاکوو کاره که ی چهتی دوای پزیشکدا. سه عات نی لای دابوو که گه پایه وه بی مالیّ. لیزا دوای پزیشکدا. سه عات نی لای دابوو که گه پایه وه بی مالیّ. لیزا دوای پزیشکدا. سه عات نی لای دابوو که گه پایه وه بی ناییشیّ. به لام قارقارا پاکشابو و و ده یگوت حالی باشه و هیچ کویی ناییشیّ. به لام قارقارا ئهلکسی یوقنا له ژوورسه ری دانیشتبوو، به چه ند ده فته دی نوته سیبه دی بو چه وی نه دا، خوشی سیبه دی بو چه وی کود بو که شوقی چراکه له چاوی نه دا، خوشی

خەرىكى چنىنى بەتانىيەكى سىوورى گەورە بىوو. رەڧتارى هاوارى دەكرد كە دواى ئەو رووداوە بۆ ئەوە نابى چاوەروانىي ئاشىتىت لىيى ھەبى و جگە لە ئەو كە ئەركى خۆى بە باشى بەجى دىنى، ھەمووان تووشى تاوان و خەتا دەبن.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا؟ لە پشت چاويلكە پينسىيەكەيەوە چاوى لە بەتانىيە چنىدراوەكەى كىرد و لەگەڵ ئەوەى لە چىراكەى نزيك دەكردەوە، گوتى: «بەڵێ، جا ديارە چەندە كەمتەرخەمى، ئىسىتا كە يارمەتى پيويسىتە، رۆيشىتووى بە لاى ئەسىپ سىوارىيەوە و رايدەبويرى. رەنگە قەسىتى ئەوەت بىن دوكتۆرىش بخەيتە نيو كەندەڵان يان چۆمىكەوە.»

- به لام دهبوو که سیک بنیرم به دوای دوکتوردا و من دهمویست ئه و کاره به باشترین شیوه به ریوه بچی.

ـ به لمنی له بیرمه که ئه و ئه سیانه تان چنن وه ک با و بنوران له ویستگه و منیان هینا بن ئیره.

ئەمە بەھانەيەك بـوو كە ئەو ماوەيەك بـوو بـۆ گـلە و بناشـت كردبـوويە بنيشتەخۆشـكە. يۆڤگينى لە رووى ھەلەشـەييەوە گـوتى كە ئەم وتەيەى ئەو دوور لە راستىيە و باوەرى پى ناكا.

من ههمیشه ده لیم، چهند جاریشم به پرهنس گوتبوو، که هیچ ئازاریک لهوه خراپتر نییه که مروّق لهگه ل که سانیکی ناراست و ریاباز بژی و من ههموو شتیکم پی تامل دهکری، به لام مهرایی و ناراستیم به هیچ شیوهیه کی تامل ناکری.

يۆڤكينى گوتى: «بهلام ليره من له ههمووان زياتر ئازار دەكيشم.» - بهلام، دىارە!

ـ چې دياره؟

هیچ، لیم گهری با کارهکهم بکهم، خهریکم گۆلی کامواکه
 دهژمیرم.

یوقگینی لهسه رهخو گوتی: «ئیتر هیچ نالیّم، قهیناکا!» دهستی ته پ و شووش و باریکی پامووسی و پاشان چاوانی جوان و میهرهبانی ماچباران کرد و پیلووی ناسکی له ژیر لیّویدا به نهرمی ویّک دهاتنه وه.

یۆقگینی گوتی: «یانی ئەمجارەش لەوانەیە وەک جاری پیشوومان به سەر بی؟ ئیستا حالت چۆنە؟»

لیزا چاوی له زگی خوّی کرد و گوتی: «شتیکی سهیره، هیوادارم ههلهم نهکردبی. به لام ههست دهکهم زیندووه و زیندووش دهمینی!»

ـ پهككوو كه بير لهوه دهكهمهوه لهوانهيه مندالهكهت له بار بچى، ههر ئهوهندهيه شيت نابم.

لیزا زوری پیداگری کرد که شهوی بهجینی بیلی و بچیت بخهوی و پشو بدات به لام یو قگینی له ژوورسهری مایهوه و دلی نه هات بهجینی بیلی و ههتا بهیانی چاوه دیریی لیکرد و له سهر هه ست بوو. لیزا ئه و شهوه ی به ئارامی تیپه راند و ئهگهر که سیک نه چووبایه به دوای دوکتوردا، له وانه بوو هه ستی و به ریدا بروا.

پزیشک روّژی دوایی کاتی نانی نیوه روّ گهیشتی و گوتی چونکه جاری یه کهمی نییه مندالی له بار ده چیّ، نابه جیّ نییه که نیگهران بن، به لام له راستیدا دیارده ی ئهرینیش له پشکنینه کانی دوکتوردا به رچاو نه که وت. به لام به وه دا که ئاسه واریّک بو ره تکردنه وه ی گریمانه ی مهترسی نییه، ده توانین به و ئاکامه بگهین که له لایه که وه ... لایه کی دیکه شه وه چونکه ده توانین ترسی ئه وه مان بی که ... هه ر به و هویه ده بی نه خوشه که پشو و بدات و ئه گهر چی حه ز ناکات ده وا و ده رمانی بداتی، به لام به پیویستی ده زانی ئه م ده وایه ی که ده یداتی بیخوات و بداتی، به لام به پیویستی ده زانی ئه م ده وایه ی که ده یداتی بیخوات و له پینویستی ده زانی بی قفنای روون کرده وه و قار قارا که کسی یو قفای پریشکی په سند ده کرد. حه که تاییدا هه قده ستی دوکتوریان دا و ئه وی ش خیرا پاره که ی له کوتاییدا هه قده ستی دوکتوریان دا و ئه وی شروی حه و توویه که له قوله میچه ی گرت و رو پشووی دا.

پازده

به لام نهیده توانی پۆژ و شه و له مالی دانیشی: یه که مه و هویه که ژنه که ی ده ده ده ده و دهیگوت ئه گه ر به رده وام له لای مین دانیشی، نه خوش ده که وی و دووهه م به و هویه ی که پیویست بوو به کاروباری ملکه که ی رابگا. ئه و نهیده توانی له مالی بمینیته وه و ده چوو بی مه زرا و دارستانه که و سه ری له بیاخ و خه رمیانه که ده دا و له هه موو جییه ک نه ک هه ر خه یال، به لکوو وینه ی زیندووی ستیانیدای هه موو جییه ک نه ک هه ر خه یال، به لکوو وینه ی زیندووی ستیانیدای ده دی و هه نگاو به هه نگاو له گه لی ده گه پا و زور به ده گمه ن له بیری ده چووه. به لام ئه وه ش زور گرینگ نه بوو. چونکه ده یتوانی به سه ر به و هه سته ی خویدا زال بی. له هه می و خرایت ر ئه وه بیوو که له پابردوودا چه ندین مانگ نه یده دی و فه رامؤشی ده کرد به لام ئیستا پابردوودا چه ندین مانگ نه یده دی و فه رامؤشی ده کرد به لام ئیستا بوری دورکه و تووی بو و یان تووشی ده کردنه و هی پیوه ندییه و بوری ده کردنه وه ی پیوه ندییه و هه رجاره ی به بیانوویه که ناغا خوازیاری تازه کردنه وه ی پیوه ندییه و هه رجاره ی به بیانوویه که ده چووه سه ر پیگاکه ی هیچ قسه یه کیان له گه ل یه که نه ده کرد و کاتیک لووتیان به لووتی یه کدا ده ته قی، له له گه ل یه ک نه ده کرد و کاتیک لووتیان به لووتی یه کدا ده ته قی، له

ئەلىفەوە نەدەھاتنە بىخ. ھەر بەو ھىۆيەش ھىچ كاميان راسىتەوخۆ نەدەچوو بۆ ژوانگەكە و تەنيا ھەولايان دەدا لە رىڭا تووشى يەك بن.

دارستانه که تهنیا جییه ک بوو که دهیانتوانی یه کتری ببین، چونکه ژنانی گوندنشین ههموو روّژی دهستیان دهدا گونی و دهچوون بو نیو دارستانه که و پریان ده کرد له گیاوگژ و دهیانهینیایه وه بو مانگاکانیان. یو هگینی ئه وهی ده زانی و هه ر به و هویه ههموو روّژی کاره کهی وا ریّکده خست که ریّی بکه ویّته ئه و لایه و چاوی پیّی بکه ویّ. ههموو روّژیکیش بریاری ده دا نه چی بو ئه و لایه. به لام بی ئیختیار ههست و هه نگاوی بی ئه ولایه ی هان ده دا. کاتیکیش گویی له ده نگیان ده بو له پشت ده وه نیک راده و هستا و به دله کوتیوه ده یروانی بزانی ئه وه به ویّدا تیده په ری یان نا.

ئەوەى كە دەيويست بزانى ئەوە لەويدە تىدەپەرى يان ژنىكى دىكەيە، خۆشى نەيدەزانى. لە دلى خۆيدا دەيگوت ئەگەر ئەو بى و بە تەنيا بى، خىرا تىي دەتەقىنىم. لەگەل ئەوەشدا تامەزرى بوو بى بىيىنى. جارىك تووشى بوو. خەرىك بوو پىلى دەنايە نى دارسىتانەكەوە. كە چاوى بە سىتپانىدا كەوت، لەگەل دوو ژنى دىكەى لادىيىي ھەركىلى تەلىسىئكيان گياوگر بە كۆلياندا دابوو و لە نى دارەكان دەھاتنە دەرى. ئەگەر تۆزىكى زووتر بەلتبايە، بە تەنيا لە نى دارسىتانەكەدا تووشى دەبوو. بەلام ئىستا سىتپانىدا نەيدەتوانى لە بەرچاوى ئەو دوو ژنەى دىكە بگەرىتەوە بى نى دارسىتانەكە و دىدارى لەگەل تازە بكاتەوە. دىكە بگەرىتەوە بى نىدو دارسىتانەكە و دىدارى لەگەل تازە بكاتەوە. بەلام يىقگىنى، ئەگەرچى دەيزانى ئەوە كارىكى ئەستەمە، ماوەيەكى زۆر لە پىست لقوپىقى دار فنىدقىكى راوەسىتا و گويى بەوە نەدا كە لەوانەيە كەسانىك بىبىن. سىتپانىدا نەگەرايەو، و يىققگىنى ماوەيەكى زۆر لەو شىوينە مايەوە. وزەى خەيالى، رۆژ لەگەل رۆژ ژنەى لە

بهرچاوی جوانتر دهکرد و ئهم جوره چاوپیکهوتنه نهک جاریک، به لکوو شهش جار پرووی دابوو، لهگه ل تیپه پینی زهمان ژنه زیاتر له بهرچاوی شیرین دهبوو و به تامه زروییه وه چاوه پروانی هه لیک بوو که بریاری ژوانی لهگه ل دانی. ئه و هیچ کات ئه وه نده له به رچاوی یو قگینی جوان و سه رنج راکیش نه بوو و نه که هه رسه رنج راکیش به لکو و به و راده یه د لی نه خست بو و ه داوی خویه و ه.

ئەو ھەسىتى دەكىرد توانىايى بە سىەركردەوەكانى خۆيىدا نىيە و خەرىكە شىنت دەبىخ. ئىتر قەلاي جەيا و ئابرووى بە جىيەك گەيشتىوو كەفورىيەك دەررورخا. بە يىچەرانە زۆر بە باشى ئاگادارى مەبل و حهزه دزیو و پر شوورهپیهکانی خوی بوو و دهیزانی چوونی بو دارستانهکه خوی کردهوه به کی له و چه شنه بوو. ده بزانی که شو پنیکی تاریک و خه لوهتی بق هه لکه وی، بان دهستی بیگاتی، له ربوه خقی دەدۆرىننى. ئەو دەيزانى كە تەنيا شەرم كردن لە خۆي و خەلك لەو كارەي دەگىرىتەرە و لە بارودۆخىك دەگەرا كە بىزى ھەلىكەرى و شويننيک بدۆزيتەوە بۆ گەيشتن به پلانەكەي و ھىچ كەس پىيى نەزانىخ؛ بق وینه تاریکی بان پیوهندیی جهستهییی که ههوهسی حهیوانی وای لى بكات هەموو شەرم و شكۆيەك وەلا بنى. بەم ھۆيەش دەيزانى كە تاوانبارنکی بے شہرمہ و یہ ہممو توانابہوہ خہریکہ رقحے خقی ده خاته نیو زهلکاویکی ره شهوه و لهگه ل نهوه شدا رقی له خوی ههستابوو، چونکه هنشتا خوی به تهواوی نهدوراندبوو. ههموو روژی داوای له خودا دهکرد که توانایی یی بیهخشی و له و زهلکاوه رزگاری بكات، هەموو رۆژى بريارى دەدا كە ئىتىر ھەنگاوپىك بەو رېگايەدا نهروا و چاو له دووی ئهو ژنه نهبی و له بیر خوی بباتهوه. ههر رِوْژهی تهگبیریکی دهکرد که رِوْحی خوّی لهو گیرژاوه دهرکیشی و ئیتر به لاریدا نهروا. به لام ههولهکانی ههمووی بی ئاکام بوون.

یهکیّک له و تهگبیرانه خو خهریک کردن به کاریّکی ههمیشهییه وه بوو. یهکیّکی تریان زیده په وی له چالاکیی جهسته یی و پوژوو گرتن بوو. سیههمیش ئه وه که بیهینی ته به به به اوی خوی کاتیّک ژنه که ی و خهسووی و ههموو خه لکی، له و کاره چه په ل و بیپ هوشتییه یاگادار بن، چون ده که و یتر ههره سی شهرمه زاری و له به رچاویان په دهبین، بیری له و تهگبیرانه ده کرده وه و هه و لی ده دا و به خهیالیدا ده هات که به سه ر ویسته چه په له که یدا زال بووه، به لام که نیوه پودهات و بیری له ژوانه کانی پابردووی ده کرده وه، و هه روه ها ئه و ده کاته ی به کولی گیاوگژه وه له نیو دارستانه که دیتبووی، هه ستی ده کرد ئیستا ده بی له وی بی و به هه له داوان به ره و لیپ هواره که ملی ریی ده کرد.

پێنج ڕۏڗ بهو شنيوهيه تێپهری. ئهو ههموو ڕۏڗێ ژنهی له دوورهوه دهدی، به لام لێی نزیک نهدهبۆوه.

شازده

لیزا وردهورده خهریک بوو چاک دهبۆوه. ههستابۆوه و به پیدا دهپزیشت. ئهو گۆړانهی به سهر حال و ههلسوکهوتی میردهکهیدا هاتبوو، تووشی خهم و فیکر و خهیالی کردبوو، بهلام ههرچی ههولی دهدا سهری لیّی دهرنهدهچوو.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا، بە شيوەى كاتى رۆيشىتبوو و لە ميوانەكان تەنيا مامى يۆقگينى لەوى مابوو. ماريا پاولۆقنا وەك جاران لە مالىّ بوو.

 جوّگهکان لیّوریّژ بوون له لافاوی لیلّی بهخور و گژوگیا و گهلا گهش و پاراو ئاویان لیّ دهچوّرا. یوّقگینی له مالیّ و له لای هاوسهرهکهی دانیشتبوو. ههردووکیان مات و خهیالاوی بوون و یوّقگینی له خهیالی ستپانیدا و لیزا له خهیالی میردهکهیدا. لیزا چهند جار هوّکاری ئهو دلّتهنگی و بیّتاقهتییهی له میّردهکهی پرسیبوو، به لام یوقگینی به وهرهزییهوه وهلامی دابوّوه که هیچی نییه و لیزاش ئیتر پرسیاری لی نهکردبوو، ئهویش وهک میّردهکهی پیشی خواردبوّوه و میات نهکردبو، ئهویش

ناشتاییان خواردبوو و له ژووری میوانداری دانیشتبوون. مامی یو قگینی چیرو کی سهباره ت به هاوری خانهدانه کانی ریخخستبوو و بو سهده مین جار ده یگیرایه وه، لیزاش خهریکی چنینی شتیک بوو، ههناسه یه کی هه لکیشا و هاواری پشتی کرد. مامی یو قگینی داوای لیکرد بچی راکشی و به خزمه تکاره که ش بلی قاپیک قودکا بو ئه و بینی. یو قگینی له مالی دلته نگ و له ش داگیراو دانیشتبوو، هه ستی ده کرد دار و دیوار و که لوپه لی مالی هه مووی خه می لی ده باری. کتیبی ده خوینده و ه و جگه رهی ده کیشا. به لام ئه وه ی ده یخوینده و هه هم ری ده هات و همچی لی تنه ده گه شت.

گوتى: «دەبى بچىم چاو لەو چەرخە سىماتانە بىكەم كە دوينى هيناويانە.» ھەستا و رۆيشتە دەرى.

ـ چەترىك بەرە، تەر دەبى!

ـ نـا، پیویسـت ناکـا. بـالّتهی قایشـم له بهردایه. دوور نـاروٚم، تهنیـا دهچم بن کارخانه.

جزمه کانی له پی کرد و بالته قایشه که ی کرده به ری و رویشت بو کارخانه که. به لام هنشتا بیست ههنگاو له مالی دوور نه که و تبووه

چاوی به ستپانیدا کهوت بهرهورووی دههات، داوینی کراسه کهی به لادا کردبوو و پووز و بهله که سبپی و ناسکه کهی ههتا ئه ژنوی به دیاره وه بوو. به نیّو قور و چلپاوه که دا هه نگاوی ده نا و ئه و شاله ی سبه ر و شانی پی داپوشیبوو، به دهستی راسته و پاسته ی کرد و له خوّی پیچا.

وهک ئهوهی نهیناسیبی، لیّی پرسی: «بوّ کوی دهچی؟» به لام که ناسییه وه، ئیتر له جیّی خوّی وشک بوو. ستیانیداش راوهستا و زهرده خهنه یه ک لیّوی نه خشاند و ماوه یه ک له ژیر لیّزمه ی به خوری بارانه که دا چاویان له یه ک بری.

- گویرهکهیهکمان نههاتوتهوه، به دوای ئهودا دهگهریم. نازانم خوّی به مالّی کیدا کردووه! ئهی تق به باران و لهنگیزهیه بق کوی دهچی؟ ئه و پرسیارهی هینده خوّمانه بوو دهتگوت ههموو روّژی چاوی پیّی کهوتووه و هینده لیّک نزیکن موو به بهینیاندا ناچی.

ستپانیدا لۆی شالهکهی به ددانی گرت و چاویکی لی داگرت، پاشان به ههلهداوان به و پیگایهدا داگه پاشان به ههلهداوان به و پیگایهدا داگه پاشان به دارستانهکه، یو شگینی به پیگای خویدا سهری داخست و پویشت، دهیویست له نزیک یاسه بنه و شهکه وه بایداته وه و به ره و دارستانه که ملی پیوهنی.

کەسىپک بانگى کرد: «ئاغا، ئاغا، خانم کارى پیته. دەڵێ بگەریتەوه بۆ ماڵێ کارم پییهتى.»

میشای خزمهتکاریان بوو.

یۆقگینی له دلّی خوّیدا گوتی: «خودایه، ئهوه دووههمین جاره نهجاتم دهدهی!» بهپهله گهرایهوه. ژنهکهی وهبیری هینایهوه که بهلینی داوه کاتی فراوین دهوا بو ژنیک بهری و ئیستا داوای لیدهکرد ئهو دهوایهی بو ببات.

يننج خولهک راوهستا ههتا دهواکهبان هننا. باشان دهواکهی هه لگرت و وهریکهوت، له دلی خوشیدا بریاری دا نهچیت بو لای مالۆچكەكە. چونكە ترسى ئەوەي بوو لە يەنجەرەي ماليوە بيبينن. به لام كاتبك دووركه و تهوه و زانيي له مالنوه ديار نبيه، خترا بايدايهوه رۆپشت بۆ لاى مالۆچكەكە. دەپھىناپە بەرچاوى خۆى كە ئىستا ژنە لە نبوهراستى كەوپلەكەدا راوھستاوھ و تامەزرۆپانە چاۋەروانبەتى. بەلام که گهیشته نیرو کهویلهکه هیچ کهسی لی نهبوو، هیچ ئاسهواریکیش بهرچاو نەدەكەوت كە نىشاندەرى ھاتنى ژنە بى بۆ ئەو شوينە. لە دلّى خۆيدا گوتى رەنگە ژنه ھەر نەھاتىي و تەنانەت لەوانەبە گويى لە قسه که ی نهبورین و له مهیه سته که ی تینه گهیشتین. نهو له ژنر لنوهوه ورته یه کی لئ هاتبوو، وهک ئهوهی بترسی که ژنه له قسه کانی تیگا. «بان لهوانهبه ههر حهزى له هاتن نهبوويي. نازانم بق لهخورا ييم وابوق به تامهزر قبيه وه خيق ده خاته باوه شيمه وه؟ ئه و ميردي ههيه، تهنيا منم که هينده سووکوچرووکم، به سهر ئهو ژنه چاک و دلسوزهمدا، به دوای ژنیکی تردا ههلدیم و خهریکم ئابرووی خوم دەبەم!» سەربانى ژوورەكە تلسىابۆوە و دلۆپەى دەكىرد. ھەلاشىي میچهکه خووسابوو و دلویه تهرکی کهویلهکهی تهر کردبوو. له ژیر دلویه دا هه لترووشکا و بیری کردهوه: «به لام زور خوش دهبوو لیره بوایه، تهنیا له ژیر بارانه دا و لهم کهوینه چوّل و لاپهره دا لهگه لی

بوومایه. خۆزگه بهاتبایه و لانیکهم جاریّکی تر پر به دلّ له باوهشم بگرتایه و پاشان ههرچی دهبی با ببی!» به لام بیری کردهوه: «به لام لهوه ناچی هاتبی، ئهها ئهگهر هاتبی حهتمهن جیگاپییهک، شتیکی لیره بهجیماوه و دهکری بیدوزمهوه.» ئهو کویرهرییهی که دههات بو کهویله که بی گژوگیا و رووتهن بوو، چاوی پیدا گیرا و جیگاپیهکی کهویله که بی گژوگیا و رووتهن بوو، چاوی پیدا گیرا و جیگاپیهکی پیخاوسی دی که له جییهک هه لخلیسکابوو. «به لیّ، ئهو هاتبوو، به لام، ئیستا ئیتر لیبراوانه بریارم داوه. له ههر شوینیک بیبینم دهچم بو لای. ههر ئهمشه دهچه به تروانی ای خوانی ای کهویله که دوای کهویله کهدا هه لترووشکا و چاوی له کویرهریگاکه بری، به لام دوای کهویله کهدا هه لترووشکا و چاوی له کویرهریگاکه بری، به لام دوای گونده که ده ده ده که رایهوه بو گهرایهوه بو گهرایهوه بو مالیّ. خوی کرد به ژووره که یدا و له سهر قهرهویله کهی دانیشت و چاوه پی بوو نانی به ژووره که یدا و له سهر قهرهویله کهی دانیشت و چاوه پی بوو نانی

حەقدە

بهر له نانی نیوهرق، لیزا هات یق لای و بهردهوام بیری لهوه دەكردەورە كە ھۆى دلتەنگى و نارەزايەتىي مىردەكەى دەبىي چى بى. گوتی که لهوه دهترسی بق زایمان بیبهن بق موسیکی و ئهو نابههوی یچی و برباری داوه ههر لنره له لای بمتنتهوه. ههروهها گوتی جهز ناكا بچنت بق مؤسكق و ئاسمانيش خق له عهرزدا ناچي. يوڤگيني دەبزانى ژنەكەي چەندە لە زايمان دەترسىي و چەندەش نېگەرانى ئەوەپە كە مندالْيْكى مجرۆى بېي، بەو ھۆپە زۆر نارەحەت بوو كە دىتى ژنەكەي چەندەي خۆش دەوي و ئاوا بە ئاسانى و دلفراوانىيەوھ ئامادەيە فىداكارى بكات. دىتى لە مالەكەيدا ھەمور شىتنك بە باشى و رنکوینکی بهرنوه دهچی و لنورنژه له سهفا و پاکی، به پنچهوانهش رۆچى ئەو كەلاورىتە لە دزىدى و ناپاكى و ھەوەس دل و ناخى رهش داگنراوه. بر فگینی ئه و شهوه خه و نهجوه چاوی و نازاری ئەرە ھەلىدەچۆقاند كە سەرەراي بېزارى لەر ئاكارەي خۆي و بربارى ليبراوانهى بق يساندني ييوهندي لهگهل ستيانيدا و ههلكهندني رهگي ناياكي له دلّي خوّيدا، دەيزاني دېسان بەياني بنخي ھەوھسەكە لە دلىدا هەلەسىورى دىنىتەرە.

له ژوورهکه ی خویدا ده هات و ده چوو و له دلّی خویدا ده یگوت: «نا، ئه وه مه حاله. ده بی ریّگایه ک بدزومه وه بی ده رباز بوون له و ته نگرهیه. خود ایه گیان چبکه م؟»

کهسیک به دابی فهرهنگیان به قامک له دهرگاکهی دا. دهیزانی مامیهتی. گوتی: «فهرموو!»

یوّقگینی له ناکاو گوتی: «مامه کیان، ئهگهر نهینییهک له لای ئیّوه بدرکینم ئاشکرای ناکهن؟ رازیّکه که زوّر ترسناکه و بهراستی هوّی شهرمهزارییه بوّم!»

- بلِّي كورى خوم! بو گومانت له نهيني پاريزيي من ههيه؟

یو قگینی گوتی: «مامه گیان، تو ده توانی یارمه تیم بده ی و نه که ههر یارمه تی، ده توانی پزگاریشیم بیکه ی.» بیری ئه وه ی که نهینییه که ی له لای مامیک بدر کینی که خوّی ریزی بو دانانی و ئه وه ی که له به رچاوی مامی سووک ده بی، به لایه وه ناخوش و دروار نه بو و هه ستی ده کرد مروقیکی زوّر سووکو چرووک و تاوانباره و ده یویست خوّی سزا بدات.

مامی گوتی: «بلّی کورهکهم، تو خوت دهزانی گه چهندهم خوشدهویی» زور دلخوش بوو که برازاکهی رازیکی ههیه و رازهکهی پر شهرمهزارییه و دهیههوی پریسکهی ئهو رازه له لای ئهو بکاتهوه و ئهو لهو ریگایه دهیتوانی بهکه لک بی.

ــ بهر له ههمــوو شــتێک دهبــێ پێـت بڵـێم که مــن مرۆڤێکــی زۆر ســووکوچرووکم، مرۆڤێکی خوێڕی و بێشـهرهف.»

پیرهپیاو واق ورماوانه گوتی: «ئهو قسانه چییه دهیکهی کورهکهم؟»

دهی چۆن خویزی و سیووکوچرووک نیم؟ له جیده که من، میردی لیزا، به لین، لیزایه که خوت ده زانی پاکی و خوشه ویستیی ده رهه ق به من چونه، به لین، من میردی ئه و، ده مهه وی خیانه تی پی بیکه م. ئه ویش کی ؟ ده مهه وی له گه ل ژنیکی لادییی ده ست تیکه ل بیکه م!»

_ چیت گوت، دهتهوی خیانهتی پی بکهی؟ کهوایه هیشتا نهتکردووه؟

ـ با، كاريكم كردووه كه لهگه ل خيانه ته ميچ جياوازييه كى نييه. چونكه خيانه ت نهكردنه كهم پيوهنديى به خومه وه نهبووه. من ئاماده بووم خيانه ت بكهم، به لأم نهيانهيشت بيكهم ... ئهگهر وا نهبوايه ئيستا ... ئيستا ... نازانم چيم كردبوو!

ـ نا، پەلە مەكە، بۆم روون بكەوە ...

ـ باشه، با روونتر پیت بلیّم. کاتیک سهلّت بووم گهوجیتیم نواند و لهگهلّ یهکیّک له ژنهکانی ئیره کهینوبهینم ساز کرد. لهگهلّ یهکیّک له ژنانی ئهم گونده. من ئهوم لیّره، له نیّو دارستانهکه و له سهحرا دهدی و ...

مامی گوتی: «جوان بوو؟»

یو قگینی به و پرسیارهی مامی گرژ بوو. به لام هیندهی پیویستی به یارمه تبی نه بوو که وای نواند گویی لی نهبووه و دریژهی به قسه کانی دا: «به لام من ئه و کاته پیم وا بوو پیوه ندییه کی زووتیپه په و زوو لیی داده بریم و هه موو شتیک کوتایی پیدی. هه لبه ت به رله زهماوه نده که م لیی دابرام و نزیکه ی سالیک چاوم پیی نه که و ت و بیرم لی نه کرده وه.»

یوقگینی خوشی به بیستنی وهسف و شی کردنهوهی حالی خوی تووشی سهرسوورمان ببوو. «پاشان، له ناکاو، خوشم نازانم چون، ههر بهراستی هیندی جار بروا به روّح و تاپوکان دهکهم ـ ئهوم دیت و کرمی ههوهس له دلمدا کهوته جموجول و خهریک بوو له ناخهوه دهیخواردم. من جنیوم به خوّم دهدا چونکه ئاگام لهو کردهوه چهپهل و رهشهی خوّم ههبوو، یانی ئهوهی که ههموو ساتیک لهوانهبوو خوّم تووش بکهم و به پیی خوّم بو لای بخوشیم و خوّم تیوهگلینم، ئهگهر ئیستاش تووشی ئهو کردهوه جهپهله نهبووم، هی ئازایهتی خوّم نییه، خودا لهو کارهی گیراومهتهوه. ههر دوینی چووم بو لای، بهلام لیزا کهسیکی نارد به دوامدا و بووه هوی ئهوهی نهکهومه نیّو ئهو زماکاوهوه.»

ـ چۆن؟ لەبەر ئەو بارانەيە؟

- به لنی، مامه گیان. دهزانی چ ئازاریکم کیشا. بریارم دا کولوکوی دلم له لای تق هه لریره و داوای یارمه تیت لی بکهم.

ـ هه للبهت ئه و جوره كارانه. ئه ويش له ملكه كه ى خوتدا زور نهشياوه. خه لكى دهزانن و پياو حهيا و ئابرووى ده چى، من دهزانم ليزا ژنيكى لاوازه و ده بى دللى راگرى. به لام بوچى له ملكه كه خوتدا؟

یۆڤگینی دیسان وای نواند که گویی له قسهکهی مامی نهبووه و زور به پهله چووه سهر قسهکانی.

- به لنى مامه گيان، من له چنگ خۆم، له چنگ ئهو ديوهى له ناخمدا خۆى مه لاس داوه، پزگار بكه. تكات ليده كهم مامه گيان يارمه تيم بده. پيم بلنى چبكهم؟ ئهمرق به هه لكهوت به ربه ستيك هاته سهر پيگام و لهو كارهى گيرامهوه. سبهينى بقم هه لكهوى و پيگام بق بكريتهوه، خودا ده زانى چى ده كهم و چقن ... ئيستا ئيتر ئهويش ده زانى. مامه گيان! مه هيله به ته نيا بم.

مامی گوتی: «باشه، قهبوولمه، به لام پیم بلی تق به راستی ئاشق بووی؟»

ـ نا نا! ئەشىق لە گۆرىدا ھەر نىيە. وزەيەكى سىەيرە كە منى دىل كردووە. مىن نازانم چېكەم. رەنگە غىرەت وەبەر خۆم بنىم و ئەو كاتە...

مامی گوتی: باشه، ههر ئهوهیه، کهوایه به بروای من بهو ریگایهدا برق که پیم گوتی. ههموومان دهچین بق کهریمه!

- بەلىّ، بەلىّ، دەرۆين، بەلام ھەتا ئەو كاتەى لەگەل ئىروەم، قسىەتان لەگەل دەكەم.

ھەۋدە

یۆڤگینی کیشه و گرفته که ی خوی له گه ل مامی هینایه گوری و له و هه شده مینایه گوری و له و باری قورس و پر له ژانی شهرمیک که دوای ئه و بارانه روزه تاملی کردبوو، وه خوی هینایه وه. له ماوه ی حه و توویه کدا لیبراوانه بریاریان دا بچن بو یالتا ۱۸۰۸. له و حه و تووه دا یو قگینی چوو بو شار و پاره ی پیویستی بو ئه و سه فه ره جیبه جی کرد. بو کاروبار و به ریوه بردنی ملکه که شی که سانی شیاوی هه لبژارد و ده ستووری پیویستی پیدان. دلی ئارام بو وه و جاریکی تر نه شه ی رابردو و هه ست ی نزیکایه تی له ژنه که ی و هه ست و سوز و خوشه و سه ناخیدا ژبایه وه.

دوای ئه و رووداوه ی بارانه روّژه که ئیتر ته نانه تاقه جاریّکیش چاوی به ستپانیدا نه که وت و له گه ل ژنه که ی چوون بو که ریمه ماوه ی دوو مانگ له که ریمه مانه وه و زوّر خوّشیان رابوارد. یو قگینی هینده ی شتی تازه دی و هه ستی خوّش و شیرین ناخی داگرت، که پینی وا بوو ته واوی ناحه زی و چه په لییه کانی رابردو و له سه ردل و دالخه ی سراونه ته وه ی که ریمه چاویان به هاوری و دوّستانی قه دیمی که و ته و پهیمانی دوّستایه تییان تازه کرده و و زوّر له یه که نزیک بوونه و هه روه ها روّریان دوّستا و هاوریّی تازه یه یدا کرد. ژبیان له به روونه و هه روه ها روّریان دوّست و هاوریّی تازه یه یدا کرد. ژبیان له

۱۸ - یالتا ناوهندی کهریمهیه له روّخی دهریای رهش

کهریمه بو یو قگینی جیژنیکی بهردهوام بوو و جگه لهوهش زور به به که لک، سهره پای نه و شادی و پابواردنانه زور شتی نویش فیر بسوو. لهوی له گه ل سهروکی پیشسووی کوی خانه دانه کانی پاریزگاکه یان ناسیاویی پهیدا کرد که پیاویکی جوامیر و تیگه یشتو بوو. نه و یو قگینی که و ته به دل و زور مه سه له و لایه نی پی ناساند و نهوی کرده لایه نگری خوی. له کوتایی مانگی ئووتدا لیزا کچیکی جوان و ته ندروستی بوو و زایمانه کهی به پیچهوانهی ئه وهی چاوه پوانی ده کرا، زور ساکار و بی مهترسی بوو.

مانگی سیپتامبر گهرانه وه بی گونده که ی خویان و ئه مجاره یان بووبوونه چوار که س. چونکه دایه نیکیشیان بی ساواکه یان گرتبوو. لیزا مه مکی شیری تیدا نه بوو و بی بد دایه نیان بی منداله که یان پهیدا کرد. یی قلینی ئه و ره نج و خه نه تانه ی رابردووی به ته واوی له بیر چووبی وه و بووبووه پیاویکی تر و هه ستی به به خته وه ری ده کرد. دوای تامل کردنی ئه و ئازارانه ی پیاوان له کاتی زایمانی ژنه که نیاد ده یکیشن زور زیاتر له جاران ئه شق و خی شه ویستیی ژنه که ی له ده کرد، سه باره ته به فه و هه ستیکی بوو که زور به لایه وه تازه بوو، له گه ل ئه وه شدا زور شیرین و پیکه نینی و چه شنی ختیلکه یه کی دلخواز بوو. شتیکی تازه تر به و که نیستا به هی نزیکایه تی له دووم چین (ئه و تازه تر ئه وه بوو که ئیستا به هی نزیکایه تی له دووم چین (ئه و سه باره تازه تر که ی پیشووی کوری خانه دانه کان) هی گرییه کی تازه سه باره تانه کاروباری پاریزگا له دلیدا سه ری هه لدابوو که بریکی له تاسه ی ناوبانگ خوازییه و سه سه رچاوه ی ده گرت و هی نزیکشی بی ئاگادار بوون ناوبانگ خوازیه و سه سه رخاوه ی ده گرت و هی نزیکشی بی ئاگادار بوون ناوبانگ خوازیه و سه رخاوه ی ده گرت و هی نزیکشی بی ئاگادار بوون ناوبانگ خوازیه و سه به ناگادار بوون

19- Duntchin

له ئەركى سەرشانى خىزى دەگەرايەوە. مانگى ئوكتىزبر كىزرى خانەدانى پارىزگا كۆبوونەوەيەكى تايبەتيان ھەبوو، يۆڭگىنىش بريار بوو وەك ئەندامى ئەو كۆرە ھەلبرىردىن. كاتىك لە كەرىمە گەرايەوە، جارىك چوو بۆ شار و جارىكىش چوو بۆ دىدەنىي دوومچىن.

ئه و ئازار و خهفه تانه ی به هنری وهسوه سه ی هه وه س و ململانی کردن له گه لیدا تووشی بووبوو، له بیری بردبوّه و هه ربیریشی لی نه ده کرده و ه، زرق به زه حمه تیش ده یتوانی بیه یننیته به ردیده که یالی. ئه وانه له به رچاوی وه ک شیتییه ک ده چوون که ئه و گیروده ی بووبو و.

ههستی دهکرد وهها له و بهند و داوه پزگار بووه که له یهکهم دیداریدا لهگه ل گزیرهکهی، کاتیک تهنیا که وتن، بهبی هیچ ترسیک سهباره ته به به به پرسیاری لیکرد. چونکه پیشتر له و باره وه قسهی لهگه ل کردبو و له هینانه گوریی ئه و باسه ههستی به شهرمهزاری نهکرد و لیی پرسی: «ئه و سیدور پچلنیکوقه ۲۰ هیشتا نههاتوته وه لهگه ل ژن و منداله کهی بژی؟»

- ـ نا، ههر له شار ماوهتهوه!
 - ـ ئەي ژنەكەي؟
- ــ ژنیکـی بی ره و شــته. ئیســتا لهگه ڵ زینویینــڤ ۲۱ که ینــوبه ینی ههیه. ته واو شووی لی هه لکیشاوه!

²⁰⁻ Cidor Pchlnikov21- Zinovyev

نۆزدە

ئەوەى يىۆقگىنى ئارەزووى دەكىرد ھاتبووە دى. ملىكەكەى بىق مابۆوە و كارخانەكەشى لە گەردا بوو. بەرھەمى چەوەندەر زۆر باش بىوو و دىيار بىوو داھاتىكى باشىي دەبىي. ژنەكەى بە سىلامەتى منداللەكەى بووبوو و خەسىووى رۆيشىتبۆوە و رۆحيان ئاسىوودە ببوو. خۆشى لە ھەلبراردندا زۆرىنەى دەنگى ھىنابۆوە.

يبرۆزباييان يندهگوت و ئەو ناچار بوو وەلاميان بداتەوە. نانى نيورەقى خواردىيو و سىخ بتلى شاميانى ھەلچۆرانىدىوو. چەنىد گەلالەي نوى بۆ ژيان لە زەينىدا سەريان ھەلدابوو و بە دەم رىگاوە بیری لی دہکردہوہ، له دوای هه لنزاردنی وهک ئهندامی کوری خانەدانەكانى يارىزگا، بە يلەوپايەيەك گەيشىتبور كە ھەمىشىە خەرنى ينوه دهدی؛ يانی يلهويايه په که دهيتوانی لهو ريگايهوه خزمهت به خهلک بکات، نهک ههر له رنگای وههرهننان و دهرفهتی کار کردن، به لکوو له ریگای دهسه لاتی راسته و خووه. بیری دهکرده وه که له سی سالّی داهاتوودا رهعیهتهکانی خوی و ههروهها جووتیارهکانی دیکه سهبارهت به ئهو چۆن بير دەكەنەوه. لەو كاتەدا كە به ننو گوندەكەدا تيدهيهري، يحاويكي گوندنشيني دي كه ژنتكي لهگهلدا حوو. ئهوان دەپانوپست لە جادەكە بىيەرنەوە و يەكى تەشىتىكى بريان لە سىەر سے ریان دانابوو. له دلّے خوّیدا گوتی: «ههر ئهوانه!» کابرای گوندنشین و ژنهکه راوهستان که فهیتوونهکهی ناغا تیپهری. کابرا پچلنیکوقی پیر و ژنهکهش بووکهکهی واته ستیانیدا بوو. پوهگینی چاویکی له ژنه کرد و ناسییهوه، بهوهش دلی خوش بوو که دیتی به تهواوی له داوی ئهشقی ئهو رزگار بووه و ههستی به هیمنایهتیهکی

رۆحى كىرد. ژنه ھەروەك جاران جوان و شۆخوشىەنگ بوو بەلام يۆقگىنى زۆر بى موبالاتانە بە لايدا تىپەرى. گەيشىتەوە مالى . ژنەكەى بەرەو پىرى ھات بى بەرھەيوانى سەر قالدرمەكان. شەوىكى خۆش بورو.

مامی لیّی پرسی: «دهی. ئیستا دهبیّ پیروٚزباییت پیّ بلّین؟» دهلی، ههلّدژنردراوم.

بڑیے، کهوایه دهبئ به بۆنهی ئهو ههواله خوشهوه مهی فر بکهبن!

بهیانیی پوّژی دوایی، سواری عارهبانه که ی بوو و پوّیشت بوّ سهردانی معووچه و مهزراکه ی که معاوه یه ک بوو لیّی غافل بوو. مهکیینه ی نویّی گیّره کردن له سهر خهرمانه که کاری ده کرد و یوّقگینی بوّ دیتنی شیّوه ی کار کردنه وه ی پوّیشت بوّ نیّو ژنانی کریّکار و ههولّی دا سهرنجیان نه دا و بیّهه میه ت بیّ، به لام ههرچی کردی نهیتوانی و دوو سیّ جار چاوانی پهش و لهچکه سووره که ی ستپانیدا سهرنجی پاکیشا. چهند جار به لاچاویّک له به ژنوبالای ژنه ی پووانی و ههستی کرد دیسان شتیّک خهریکه له ناخه وه ختووکه ی ده دا، به لام بوی ده رنه که چوو بو سهرخه رمانه که، نزیکه ی دوو کاتژمیّر به بی نهوه ی مانه وه ی پیریست بی، به لای مه کینه که و کاتژمیّر به بی نهوه ی مانه وه ی سهر له شولاری ژنه ده نیشته وه و بالی نیگای له سینگ و به روی و پوومه تی هه لاه و بوی ده رکه و تروه و بی پوومه تی هه لاه ساوی و بوی ده رکه و ته باری که داوی نه شقی له لاق و دلی هالاوه و پزگار بوونی نه سیه مه به باری که خه فه ت و بی دلی هالاوه و پزگار بوونی نه سیه مه به باری که داوی به و ترس و دلی هی و این دو به و نازار و دله خور به و ترس و در سه و نازار و دله خور به و ترس و در سه و ترس و در سه و ترس و در به و نه و نه و ترس و در به و نه و نه و ترس و ترس

هیوابراوییانه وهک دوّلیا سواری شانی ببوون و دهرووی رزگار بوونیان لی تهنیبوو.

ئەوەى لىنى دەترسا و چاوەروانى بوو، بە سەرى ھات. رۆژى دوايى، لاى ئىروارە بى ئەوەى خۆى بزانى چۆن، گەيشىتبووە پشىت مالى ئەوان. لە بەردەرگاى كادىنەكە، ھەر ئەو جىگايەى كە جارىك لە وەرزى پاييزدا چووبووە ژوانى، راوەسىتابوو. لەگەل ئەوەى واى دەنوانىد بىق پياسىە كىردن ھاتووە و لەوى راوەسىتاوە، جگەرەيەكى دايىساند. ژنى جىرانەكەيان چاوى پىنى كەوت و لە گەرانەوەدا گويى لە دەنگى بوو كە لەگەل كەسىنىك قسىەى دەكىرد و دەيگوت: «بىرق، چاوەرىتە. بىرق بىق ژوانگەكەتان. بىرق رەنەتيو، شىنتە!»

یۆقگینی دیتی ژنیک - ستپانیدا بوو- هه لات بق لای کادینه که، به لام ئه و نهیتوانی بگه پیته وه چونکه مووژکیک چاوی لی بوو. خیرا گه رایه وه بق مالی.

بيست

کاتیک ینی نایه ژووری میوانداری، ههموو شبتیک له بهرچاوی سهیر و ناسروشتیی نواند. ئهو روّژه بهیانی شاد و بهدهماخ له خهو ههستابوو، لیبراوانهش بریاری دابوو که ژنه له بیر دهباتهوه و دەستى لى بەردەدا، ھەروەھا رىگا بە خۆي نادا ئىتر بىر لەو كارانە بكاتەوە. بەلام خۆشى نەيدەزانى چۆن. لە بەيانىيەوە ھەتا نيوەرۆ دەستى بۆ ھىچ كارىك نەچووبوو و بەردەوام ھەولى دەدا خۆي لە کار بدزیتهوه. تهواوی نهو شتانهی که پیشتر گرنگیی یی دهندان و دلّے پیّیان خوش بوو، ئیستا زور سووک و بیندخ بوون له بەرچاوى. بى ئەوەي خۆي ئاگادار بى، ھەولى دەدا دلى خۆي لە بهندی ههمموو کاریک رزگار بکات. پینی وابوو دهبی خوی له کاروبارهکان بدزیتهوه و گویی یی نهدا بق نهوهی بیر بکاتهوه و گهلالهی تازه دارندی، ههرواشی کرد، وازی له کاروپار هننا و به تەنبا مايەۋە. يەلام ھەركە تەنبا كەۋت، رۆپشت بۆ يياستە ۋ گەشت ۋ گەران لە ننے باخ و لنے رەوار و دیتے ھەملوو شلوپننکی باخ و ليرهوارهكه به بيرهوهريي ئهو رمووده بووه، ئهو بيرهوهرييانه وهك مار له دلّی دههالان و رزگار بوونی دژوار بوو. پنی وا بوو له ننو باخهکهدا پیاسه دهکات و بیر دهکاتهوه و بو ریگهچارهیهک دهگهری، به لام بیری له هیچ شتیک نهده کردهوه و شیتانه و بهبی هیچ هۆكارىك چاوەروانى ئەو بوو. چاوەروان بوو ژنە بە يەرجىۆيەك

ئاگادار بى كە ئەو چاوەروانيەتى و دەيەھەوى لە ئامىزى بگرى. چاوەروان بوو ژنە بە زووترىن كات بى بۆ لاى يان لە شوينىكى دىكە بۆى بىتە ژوان كە دوور بى لە چاوى خەلىك و غەوارە. يان لە شەويكى ھىندە ئەنگوستەچاودا بىتە ژوانى كە تەنانەت چاوى ژنەش ئەو نەبىنى. لە شەويكى ئاوا تارىك و نووتەكدا بىت و ئەو بە كەيفى دىلى ھەلىگوشى و بۆن بە سىنگ و مەمك و لامليەوە بكات و...

له دڵی خوّیدا گوتی: «بهڵێ، پیّم وابوو ههرکاتیک لیّی تیر بووم و ویستم لیّی دابریّم، دهتوانم؛ من بوّ تهندروستی خوّم لهگهڵ ژنیکی جوان و پاکوخاویّن تیکهوتم! به لاّم وا دیاره ناتوانم ههروا لهگه لّی رابویرم و ئهو کاره به یاری بزانم. من پیّم وابوو ئهوم خستوّته داوی خوّم و چیّری لی وهردهگرم، به لاّم وا دیاره خوّم بوومه ته دیلی دهستی ئه و. ئه و منی له داو خستووه و ئازادم ناکا. پیّم وابوو ئازادم به لاّم ئازاد نهبووم، کاتیّک ژنم هینا خوّمم هه لخه له تاند. ههموو شتیک خهیال و خوّفریودان بوو. کاتیّک دهستم لهگه ل تیکه ل کرد، ههستیکی خهیال و خوّفریودان بوو. کاتیّک دهستم لهگه ل تیکه ل کرد، ههستیکی تازهم هه بوو، هه ستی راسته قینه ی میردیّک، که ده بوو لهگه لّی مینیمه وه.

دوو جوّر ژیان بو من دهست نادا. یه کیان ئهوه ی له گه ل لیزا دهستم پیکرد، یان ژیانی خزمه و به پیوهبردنی کاروباری ملّک و به پیوه هینانی مال و مندال، هاو پی له گه ل پیزی خه لکی. ئه گه ر ئه و ژیانه په سند بکه م، شوینیکی بو ستپانیدا تیدا نییه. ده بی ئه و جوّره ی بیرم لیکرده وه لیره ی دو ور بخه مه وه، یان له ناوی به رم. ئه و نابی بمینی سینانیدا له میرده که ی بستینم و حاشای پی بکه م یان پاره یه ک بده م به میرده که ی و شهر م و ئابرو و چوون بخه مه پشت گوی و له گه ل ئه و برثیم. به لام ئه گه ر

ئەوە بكەم لىزا و مىمى (مىمى ناوى ساواكەيان بوو) نابى ھەبن. بەلام نا، ئەو كۆرپەيە كۆسىپى سەر رىنىم نىيە. دەبى بزانى كە مىن ئەوم بە رىنىكى لادىنىى فرۆشىتووە. دەبى بزانى مىن پىاوىكى خاپىنۆك و خويرىم. نا... ئەوە لە رادە بەدەر ترسناكە. ئەوە زۆر ئەستەمە. پاشان دەسىتى كىرد بە بەلىگە ھىنانەوە. بىرى كىردەوە: بەلام لەوانەيە لىرا نەخىقش كەوى و بمىرى. ئەگەر ئەو بمىرى، ئەم گرفتانە چارەسەر دەبىن.

ههی ئافهرین بق بیر کردنهوهت! چارهرهشی نیوچاوان تاڵ! نا، ئهگهر مردن له گۆریدا بی، وا باشتره ئهو بمری. ئهگهر ستپانیدا بمری، زور باشتره.

به لنی ههروایه، زور کهس ژن یا گراوی خویان دهرمانداو دهکهن یان دهیکووژن. وا باشه دهمانچهیه هه لگرم و بچم بانگی بکهم بو جینژوان و به جینی باوهش لی وهرهینان، گوللهیه که سهر سینگی بدهم و ساردی بکهمهوه. ئاخر ئهو شهیتانه، شهتیانی راسته قینهیه ئه و به پیچهوانه ی ویستی خوم داگیری کرووم. دهبی بکوژری. یان ئه و یان ژنه کهم، یه کیان دهبی بمرن. چونکه بهم شیوهیه ژیان مهحاله. ۲۲ نا ئهم حاله به و حاله ناشی. دهبی بیر بکهمهوه و چارهسهریکی بو وهدوزم. دهبی پیشبینی بکهم. ئهگهر دوخه که بهم شیوهیه بهم شیوهیه بهم شیوهیه بهم شیوهیه بهم

بهم شیوهیه دهبی، من دیسان به لین به خوم دهدهم که وازی لی دههینم و له بیری دهبمهوه، به لام ئهوانه ههموو قسهیه و که شهو به

ليّره به دواوه گيرانهوهيهكى ديكهش بـق ئهم چيـرقكه كـراوه كه له بهشـى 22 كۆتابيدا دەيخويننهوه.

سهردا هات، دهروّم بوّ پشت مالهکهی و ئهویش دهزانی و دی بو لام. ئهی ئهگهر خهلکی بزانن و چلوچوّکهر به ژنهکهم بلیّن؟ یان ئهگهر خوّم پیّی بلیّم؟ چونکه ناتوانم دروّ بکهم و ناشتوانم ئاوا بژیم. ناتوانم، نا. چونکه دهزانن. ههموو خهلک پیم دهزانن. ئابرووم دهچی و له بهرچاوی خهلک سووکوچرووک دهبم. پاراشا و ئاسنگهر ههموو پیدهزانن. به لام چبکهم؟ خوّ بهم شیّوهیهش ژیان مهحاله.

نا، شتی وا مهحاله. تهنیا دوو پیگام له بهردهمه. یان دهبی ژنهکهم بکووژم یان ئهو. یان کاریکی تر. ئهها، بهلیّ. پیگایهتی تریش ههیه.» گوتی: «خوم!» ئهوهی گوت و له ناکاو تهزوویه ک به موغهرهی پشتیدا هات: «بهلیّ، دهبی خوّم بکووژم، ئهو کاته ئیتر پیویست ناکات ئهوان بکووژم!» ترس شکایه گیانی. پاست بهو هوّیهی که ههستی کرد ئهوه تهنیا پیگهچارهیه. «دهمانچهم پییه. به لام یانی به پاستی من دهبی خوّم بکووژم؟ ئهوه بیریکه که هیچ کات به زهینمدا نههاتووه. زوّر سهیر دهبیّ...»

گەرليەوە بىق ژوورەكەى خىقى و خىرا چەكىمەجەى ئەو مىدەى كىشىلىيەوە كە دەمانچەكەى تىدابوو. بەلام ھىشىتا دەمانچەكەى ھەلنەگرتبوو ژنەكەى خىقى كرد بوو ژوورىدا.

بیست و یهک

یۆقگینی رۆژنامەیەکی کیشایه سەر دەمانچەکە. ژنه به ترسەوە چاویکی لیکرد و گوتی: «دیسانیش؟»

- ۔ چی دیسانیش؟
- ئەو شىيواوى و خەمۆكىيەى پىشىوو، ئەو كاتە نەتدەويسىت پىم بلىنى؟ گنيا^{۲۲}، خۆشەويستەكەم، پىم بلىن. من دەزانم ئازار دەكىشى. پىيم بلىن. قسەم بىلى بىلىن. قسەم بىلىن بىلىن دالت لاى من ھەلرىدە و خىلى دالىن بىلىن ئەينىيەكەت ھەر شىتىك بىن باشىتر لەوھىە بەو شىيوھيە ئازار بكىشى. من دەزانم كە ئەستەمە شىتىكى خراپ بىن.»
 - ـ دەزانى چى! كاتىك...
 - بیلی دهی، بیلی، من دهستت له کوّل ناکهمهوه، دهبی پیم بلیی. یوقگینی زهردهیه کی گرت، زهردهیه کی دلتهزین!
- يانى بيليم؟ نا، شىتى وا نابى، ئەگەر بمھەوى بىشىلىم، چى بلىم، خۆ ئەوە بۆ گوتن نابى.!

به لام ئه و جوّره ی لیزا هه لیپیچابو و ئاخری ناچار دهبو بیلی، به لام له و کاته دا دایه نی میمی هاته ژووری و ویستی منداله که به ریته ده ری بو ئه وه ی هه وایه کی تازه هه لمری بو نه وه ی هه وایه کی تازه هه لمری بو

ـ باشه، كهوايه ييم دهليني! من تاويكي تر ديمهوه.

۲۳- سىوولەكەناوى يۆڭگىنى

ـ بەلى، رەنگە ...

لیزا هیچ کات ئه و زهردهخهنه پر ئازارهی له بیر نهبردهوه که به گوتنی ئهم دوو وشهیه کهوته سهر لیّوی میّردهکهی. به دوای دایهنی میمیدا له ژوورهکه چووه دهری.

لوولهی دهمانچهکهی به لاجانگی خویهوه نا. ماوهیهک دوودل مایهوه. به لام ههرکه ستپانیدای وهبیر هاتهوه، بریاری خوی بو نهدیتنی ئهو و دژواریی ململانی و ترس و وهسوهسه و ئابرووچوون و ململانیی دووبارهی هینایه بهرچاوی خوی و لهرزیک به گیانیدا هات. به خوی گوت: «نا، ئهمه باشترین ریگایه.» قامکی به پهلهپیتکهدا نا.

کاتیک لیزا به هه لهداوان گه رایه وه بن ژوورهکه، (ته نیا ئه وه نده ی پیچووبوو که له ههیوانه که بچیته خواری،) که خن ی کرد به ژووریدا دیتی یی قگینی ده مه و روو له ته رکی ژووره که دا که و تووه و خوینیکی رهش له برینه که ی دیته ده ری، جه سته شی هیشتا جینگلی ده دا.

زۆريان ليكۆلىيەوە، بەلام هىچ كەس بۆى روون نەبۆوە بۆچى خۆى كوشىتووە يان ھۆكارىكى بۆ بدۆزىتەوە. تەنانەت مامىشى بە بىرىدا نەھات كە لەوانەيە خۆكوژىيەكەى پىرەندى بەو دانپيانانەى دوو مانگ لەمەوبەريەوە ھەبى.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە دلنىياييەوە پيداگرىى دەكرد كە ھەمىشە پیشبینىى كردووە كە زاواكەى لە ئاكامىدا خىقى بەو دەردە دەبا. بە شىيوەى قسىه كردنىدا ئەوەت بىق دەردەكەوت. لىزا و ماريا ياولۇقنا

ههرچی میشکی خویان هه لده گوشی و بیریان لی ده کرده وه نهیان ده کرده وه نهیاند ده زانی بی و ده بیریان به نهیان بی ده کرد و ده به هوی بالوریی میشک و پزیشکه کانیش نه ده کرد که گوتیان یو قگینی به هوی بالوری میشک و بالوه زه وه خوی تووشی به و به لایه کردو وه. به وان به هیچ شیوه یه نهیانده توانی به و ه فی به خویان بسه لمینن که یو قگینی به و هویه خوی کوشتو وه، چونکه به و له سهدان که سی خرم و ناسیاوی ده و روبه ریان باقلتر و ته ندر و ستتر بو و.

ههر به پراستیش ئهگهر یو قگینی ئیرتنیف له کاتی ئه و کارهساته دا وهک شیت بینینه ئه ژمار، ده بی ههمو و خه لک به شیت و ناهیر بزانین. ههروه ها شیتتر له ههموان بی گومان ئه و که سانه ن که شوینه واری شیتی له خه لکیدا ده بینن به لام له خویانیدا نابین.

گێڕانەوەيەكى تر

ئەرەى گوت و رۆيشت بۆ لاى ميزەكە. چەكمەجەكەى كيشايەوە و دەمانچەكەى ھەلگرت. چاوى لە ساجوورەكەى كرد .

ـ تەنيا گوللەيەكى لى تەقىندرابوو ـ دەمانچەكەى نايە گىرفانى پانتۆلەكەيەوە.

له ناکاو هاواری کرد: «خودایه چبکهم؟» ههردوو دهستی بق دقعا کردن بهرز کردهوه: «خودایه یارمهتیم بده و پزگارم بکه! خوت دهزانی من نامهوی خراپه بکهم. به لام به تهنیا هیچم له دهست نایه. یارمهتیم بده.» ئهوهی گوت و له بهردهمی وینهی پیروزدا خاچی خوی کنشا.

- به لنى دەتوانم خۆم ببينمەوە و به ساەر خۆمدا زال بام. پياسله دەكەم و بير دەكەمەوە.

له ژوورهکهوه چوو بۆ ديوى جلان و کولهبالتهيه کى کهلېۆسى له بهر کرد، جوووتى پيلاوى له پى کرد و به قالدرمه کاندا چووه خوارى. به بى ئهوهى ئاگاى له خۆى بى هەنگاوه کانى به قهراغ تهيمانى باخه که دا تيپه رين و به باريکه رييه کى نيو مهزراکه دا چوو بۆ مالۆچکهى مهزراکه. مه کينهى خهمارنکوت ههروا کارى ده کرد و قرموقال و قاقاى ئه و لاوانهى کاريان له سهر ده کرد هاته گويى. چوو بۆ جاره گهنمه که. ژنه له وى بوو. يۆ قگينى له ريوه چاوى پيى که وت. بيژنگيکى به دهسته وه بوو و گوله گهنمى کۆ ده کرده وه. چهند ژنى

دیکهش وهک ئه و خهریکی گولچنینه وه بوون، یان باقه گهنمیان دهکیشا بر سه ر خهرمانه که. که چاوی به ئاغا که وت، زهرده یه ک پوخساری گهشانده وه و خیرا و چالاکتر له پیشوو دهستی کرد به گولچنینه وه. یو قگینی ئهگهرچی نهیده ویست به لام نهیده توانی چاوی لین نه کا. به لام کاتیک ستپانیدا له به رچاوی لاچوو و رویشت بو پشت قه لاته یه کسی گهنسم، یو قگینی وه خو هاته وه. فه رمانبه ری نووسینگه که ی پی پاگهیاند که مه کینه که ئیستا کاری لیدانی گهنمه که ته واو ده کات و هه ر به و هو پیش کاره که ی شینه پیتر و ریش و پیشی که جارجار به دانه که مهکینه که چووه پیشی که جارجار به هی برژ و بلاوه وه که ده یانکرد به گهروویدا جووله یه کی توندی ده کرد. له کارگیزی نووسینگه که ی پرسی که ئه م باقانه زورن؟ کارگیزه که گوتی: «پینج عاره بانه ده بین.»

ـ سەيرە! كەوايە ...

به لام قسمه که ی ته واو نه کرد. ستپانیدا هاته پیشی و له نزیک مه کینه که پاوهستا، دهیویست گوله گهنمه کانی ژیری کو بکاته و به نیگا پر بزه که ی ئاوری له دلّی یو قگینی به ردا.

ئه و روانینه گهرم و پی له نازه ی لینوری شهر بو له نهشت و شادییه کانی رابردوو. دهیگوت که ده زانی شهیدا و دلد قراوی و دهاتی بق پشت ماله کهم. دهیگوت نهویش وه که همیشه باری منه تی ده کیشی و ناماده یه له گه لیدا شاد بی، نهشق و نه شه رقحی دابگری و گوی به بارود قرخی نهمیرق و ناکامه که ی سبه ینینی نادا. یق قگینی هه ستی کرد که دیلی نه وه و ناتوانی خوی له داوی رزگار بکات، به لام نه یده و یسته و بدات.

دۆعاكەى خۆى وەبىر هاتەوە و ھەوللى دا دىسان دووپاتى بكاتەوە. لە دللى خۆيدا دەستى كرد بە دۆعا كردن بەلام بۆى دەركەوت ھەوللەكەى بى ئاكامە.

ئیستا تهنیا بیریک به سهر وجوودیدا زال بوو، ئهویش ئهوه بوو که چون بهدوور له چاوی خهلکی بریاری ژوانی لهگهل دانی.

کارگیرهکهی پرسیی: «کاتیک ئهمانهمان تهواو کرد، دهست بکهین خهرمانیکی تریان هه لیگرین بن سبهینی؟»

له دلّی خوّیدا گوتی: «یانی من به راستی ناتوانم به سه ر ههستی خوّمدا زال بم و خوّم لهم بهنده رزگار بکهم، یانی به راستی فه و تاوم؟ ناخ خودایه گیان! به لام خودا لیّره هیچ کاریّکی نییه. لیّره ته نیا شهیتان ده سه لاتداره. شهیتانیش نهم ژنهیه. شهتیان منی خستوته به نده و ه من نامه وی دیلی ده ستی نه و شهیتانه بم. نامه وی شهیتان، به لی شهیتان!»

دیسان رۆیشت بۆ لای. دەمانچەكەی لە گیرفانی دەرھینا و يەك و دوو و سى گوللەی لە پشتى ستپانىدا دا. ژنە چەند ھەنگاو بۆ پیشەوه ھەلات و كەوت بە سەر مەلۆ گەنمىكدا.

ژنهکان هاواریان لی ههستا: «خودایه، خودایه، ئهمه چی بوو؟» یوّ قگینی دهنگی هه لبری: «نا، له دهستم دهرنهچوو. من به ئانقهست کوشتم. کهسیک بنیرن به دوای پولیسدا.»

گەرايەرە بۆ ماڵێ و بەبێ ئەوەى لەگەڵ ژنەكەى قسە بكات، لە نێو ژوورى كارەكەيدا خۆى بەند كرد.

له پشت درگاکهوه هاواری کرد: «مهیه بق لام. به زوترین کات خقت تیدهگهی.»

کاتژمیریک دواتر قامکی به زهنگهکهدا نا و به و نوّکهرهی گوت که وه لامی زهنگهکهی دایهوه: «بروّ بزانه ستیانیدا هیشتا زیندووه؟»

نۆكەر كە لە رووداوەكە ئاگادار بوو گوتى: «سەعاتىك دەبى گيانى لە دەست داوە!»

ــ باشــه، زوّر چـاکه! ئیســتا بــروّ کاتیّک پــوّلیس و دادوهر دیّــن ئاگادارم بکه.

ئەنسەرى پۆلىس و دادوەر بەيانىي رۆژى دوايى ھاتن و يۆڭگىنى دواى ئەوەى مالئاوايى لە دايكى و ژن و منداللەكەى كرد، برديان بۆ بەندىخانە.

دادگاییان کرد. له و روّ (انه دا دادگایی له لایه ن لیّ (نه ی دادوه رییه و هاسایه کی نوی بوو. ئه و جینایه تهیان وه ک شیّتییه کی کاتی له قه له م دا و ئه ویان ناچار به توبه و سرزای کلیسایی کرد. نو مانگ له به دریخانه دا مایه و و یه ک مانگ له په رستگهیه ک بو و جانکوش.

کاتیک له بهندیخانه بوو شه پرابی ده خوارده و که چوو بق په رستگاکه ش، دریژه ی به مهیخواردنه وه دا و کاتیک گه پایه وه نیو ماڵ و خیزانه که ی پیاویکی لاواز و مهیخور و دهسته وستانی لی ده هاتبو و.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە دلنياييەوە پيداگريى دەكرد كە ھەمىشە پيشىبىنىى كردووە كە زاواكەى لە ئاكامىدا خۆى بەو دەردە دەبا. بەشىيوەى قسىه كردنىدا ئەوەت بۆ دەردەكەوت. لىزا و ماريا پاولۆقنا

ههرچی میشکی خوّیان هه لگوشی و بیریان لی کردهوه نهیانده زانی بوّ دهبی ئه و رووداوه قه و مابی. باوه ریان به پزیشکه کانیش نه ده کرد که گوتیان یو قگینی به هوّی ئالوّزیی میشک و ئاوه زهوه خوّی تووشی ئه و به لایه ی کردووه. ئه وان به هیچ شیوه یه کنهاندتوانی ئه وه به خوّیان بسه لمیّن که یو قگینی کاریّکی ئاوای کردبی. چونکه ئه و له سیه دان که سی خرم و ناسیاوی ده وروبه ری ئاقلتر و ته ندروستتر بوو.

ههر به راستیش ئهگهر یو قگینی له کاتی ئه و کارهساته دا وه ک شیت بینینه ئه ژمار، دهبی ههموو خه لک به شیت و ناهیر بزانین. ههروه ها شینتر له ههمووان بی گومان ئه و که سانه ن که شوینه واری شیتی له خه لکیدا دهبین به لام له خویانیدا نابین.

ياسنايا پۆليانا نۆۋامىرى ۱۸۸۹

فەرھەنگۆك

بژارهوار: گیاوگژی ههرزی نیّو بیّستان و مهزرا

بيرسايي: مەنتقى (منطقى)

بيشهوان: جەنگەلبان، نىگابانى دارستان

بهروانکه: بهرهه لبینه یه که بهر سینگه و بق خواری دایده پوشی. در سینگه

پاناوک: تهنگاو، دهراوی چۆم که ئاوهکهی تهنکه و بلاو دهبیتهوه پهنامهکی: نهینی، کردنی کاریک به نهینی.

تریق بوونهوه، به خودا شکانهوه

تۆلاز: حيز، هەوەسباز، داوين پيس

تەيمان: پەرژىن، تانۆك، چەپەر (پرچىن)

جانکوش: مجیوی کلیسه، خزمهتکاری کهنیسه

چەپۆكان: هەستانە سەر پاشوو و سىم لە زەوى كوتانى ئەسىپ چەناگەشكاو: ىرىتى لە چەنەرەر و زۆرىلى، دەم چەيلە

خاپینۆک: فریودەر، کلاوچى

ديمۆده: له باو كەوتوو (مبتذل)

دەروچ: دەربىجە، دەلاقە

رهقنهمووت: بريتي له زور تال

ساجوور: فیشه کدا، ده راغ (خشاب)

سایهچهور: دەستودل باز، بەدەھەندە، دل ھەراو

شكستۆك: شتيك كه له شكان نزيكه يان دەشكى

غهور: ژهنگ و که پووی سه رئاوینه فسۆک: خوی پی، بریتی له ترسه نوک فرسفات: پهین و کوود که به زهوینیه وه ده که نونجی: قولینچک، سووچ، قو ژبن قه له نی دارده ستیکه سه ره که ی وه ک گوچان وایه که ویل: مالوچکه ی نیو باخ و مه زرا، چارداخ گزیر: کویخا، پیشکار، بریکاری ئاغا لاقرتیکه ر: حه نه کچی، قه شمه رلاکان: کاشه، خیشکی سه ربه فر (سورتمه) ناهیور: گه وچ، بی میشک، نه فام (ابله)

بەرھەمە چاپ كراوەكانى ئەمىن گەردىگلانى

- ۱) تاپۆى وەرزىكى سىەوز، كۆمەلەشىيعر، چاپخانەى شىوعاع تەورىدز،
 ۱۹۹۷
 - ۲) شەوەژانى ئەستىرەيەك، كۆمەلەشىيعر تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
 - ٣) مەرگەخەون، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر پيام امروز، ٢٠٠٣
- ٤) دىسان لەو شەقامانەوە، كۆمەللە چىرۆكى بىردەنى نەجدى، وەرگىران،
 ئاراس، ٢٠٠٥
 - ٥) تەپلى ئاور، كۆمەلە چىرۆكى بيانى، وەرگىران، ئاراس، ٢٠٠٥
- ۲) جیگای بهتالی سلووچ، پۆمان، مهحموودی دەوللهتئابادی،
 وهرگنران، موکربانی، ۲۰۰۱
- ۷) خۆر و لاولاو، كۆمەلە شىيعرى مندالان، بۆكان، چاپخانەى داھاتوو
 ۲۰۰۷
- ۸) يەكگرتن، چيرۆكى مندالان، قودسى قازى نوور، وەرگيران، ئاراس، ٢٠٠٧
- ۹) برایانی کارامازۆف، رۆمان، فیـۆدۆر دۆستۆیۆفسـکی، وەرگێـران، موکریانی، ۲۰۰۷
- ۱۰) خولیای نووسین، کۆمهله وتار پهزا بهراههنی، وهرگیران. موکریانی، ۲۰۰۸
- ۱۱) فەرھەنگى رىدرگە (ئەو وشانەى لەھەنبانە بۆرىنەدا نەھاتوون)، موكريانى ۲۰۰۹
- ۱۲) كەلەشى<u>ىرى</u> ورگن، چىرۆكى مندالان، فۆلكلۇر؛ نووسىينەوە، بۆكان، ئىزىرتوو، ۲۰۰۹

- ۱۳) تازیهبارانی بهیهل، روّمانی غولامحوسین ساعیدی، وهرگیران، موکریانی ۲۰۱۱
- ۱۶) مەرگى ئىقان، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگىزان، موكريانى، ٢٠١١ ١٥) دار وپەپــوولە و رووبــار، چىرۆكــى منــدالان، فەرىــدە شەبانفەرـــ وەرگىزان، ٢٠١١
 - ١٦) دىلى قەفقاز، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگىران، موكريانى، ٢٠١١
 - ۱۷) باوکه سیرگی، رؤمان، لئق تۆلستۆی، وەرگیران، موکریانی، ۲۰۱۱
 - ۱۸) ئاغا و نۆكەر، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگيران، موكريانى، ۲۰۱۱
- ۱۹) هاوسىەرگىرى بەختەوەرانە، رۆمان، تۆلسىتۆى، وەرگێران، ھەولێر، خانەي كتنى ئاوێر ۲۰۱۲
 - ۲۰) نارنجی فرین، چیرۆک، وهزارهتی رۆشنبیری، سلیمانی، ۲۰۱۲
 - ۲۱) ئانا كارنىنا، رۆمان، تۆلسىتۆى، وەرگىران، موكريانى، ۲۰۱۲

ئەم بەرھەمانەش ئامادەي چاين:

- ۱) ئايۆرەي خەو، كۆمەللە شىنعر
- ۲) كازاخەكان، رۆمان، لئق تۆلسىتۆى، وەرگيران
- ٣) سترانى شەپۆلەكان، شىغىرى ھاوچەرخى فارس، وەرگىران.
 - 4) رِيْگايەك بەرەو ھەتاو، كۆمەللەچىرۆك، وەرگيران
- 5) شارەزاييە بنەرەتىيەكانى ژيان، دوورووتى ريچ، وەرگيران
 - 6) پەسىلان، رۆمان، ليۆ تولستوى، وەرگيران
 - 7) ھاوار و ژیلەمق، كۆمەللە شىعر